

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'

12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ 33

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνεδρία ε', στ', ζ', η'.

Κατὰ τὴν ε' συνεδρίαν, γενομένην τῆ 28 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς προηγουμένης δ' συνεδρίας, ὁ Μκκ. Πρόεδρος προέβη εἰς ἀνακοινώσεις τινάς, σχετικὰς πρὸς τὸν ὑπὸ μελέτην τῆς Κυβερνήσεως ἐδρισκόμενον Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα σχετικῶν, διαβημάτων, εἰς ἃ προέβη κατ' ἀποφασιν τῆς Συνόδου, συσχίσας προγενεστέραν, παρὰ τῆ Κυβερνήσει παρὰ τῶν Σεδ. Μητροπολιτῶν Χαλκίδος, Καρυστίας καὶ Ἡλείας γενομένην ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐνέργειαν.

Μεθ' ἧ ἐκλήθησαν ὁ Ἀρχιμ. Εὐσέβιος Μαθιόπουλος καὶ οἱ αὐτῷ συντάκται καὶ συνεργάται τῆς «Ζωῆς», εἰς οὓς ὁ Μκκ. Πρόεδρος διετύπωσε τὰς κατ' αὐτῶν ἐξενηθείας κατηγορίας. Ἀπολογούμενος ὁ Ἀρχιμ. Εὐσέβιος ἀπέδειξε δι' ὀλίγων τὸ ἀβάσιμον αὐτῶν, ἐκφράσας ἰδίως τὴν ἐκπληξιν αὐτοῦ, διότι κατηγορεῖται ἐπὶ ὑψηλοκαρδία, ἐνῶ θεωρεῖ ἑαυτὸν ὡς τὸν τελώνην τοῦ Εὐαγγελίου, μετὰ τινὰ δὲ μικρὰν διαλογικὴν συζήτησιν μεταξὺ τοῦ Σεδ. Καλαβρύτων καὶ τοῦ Ἀρχιμ. Εὐσέβιου, ἐξ ὀνόματος πάντων ἀπελογήθη διὰ μακρῶν ὁ Π. Τραπεζέλας, ἀναπτύξας τοὺς λόγους καὶ τὰς ἀφορμάς, ἐξ ὧν προέκυψεν ἡ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Σεδ. Καλαβρύτων ἀπὸ ἐτῶν χρονολογουμένη διαφορά. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν κατηγοριῶν ἀπέδειξεν 1) οὐ εἰ περὶ τὴν «Ζωὴν» ἀτελοῦσι τὸ ἔργον αὐτῶν ταπεινοφρόνως, οὐδ' ἔχουσι ἀποκλειστικότητα καὶ ἰδιασμόν· ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐργάζωνται πάντοτε νομιμοφρόνως καὶ νὰ διατείνωσιν αἰθρησκευτικαὶ αὐτῶν ὀργανώσεις ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας· οὐ αἱ εἰς Αἰγίῳ καὶ ἄλλαχοῦ θρησκευτικαὶ αὐτῶν συγκατηρώσεις ἔχουσι ἐποικοδομητικὸν χαρακτήρα, ὡς εὐσεβεῖς συνάξεις πιστῶν, ἃς δύναται νὰ παρεκκολληθῆ καὶ ἐπιβλέπη ἡ Ἐκκλησία, β) ἡ κατηγορία περὶ καινοτομίας ὡς πρὸς τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ ἄλλοτε (1914) ἐξετασθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἣς μέλος ἦτο καὶ ὁ Σεδ. Καλαβρύτων, ἀπεδείχθη ἀβάσιμος, διότι οἱ περὶ τὴν «Ζωὴν» ὀρθῶς περὶ τοῦ Μυστηρίου τούτου φρονοῦσι τιὰς δὲ τῶν κληρικῶν αὐτῆς κατ' ἐξοχὴν ὡς πνευματικοὶ διέπρεψαν καὶ διαπρέπουσιν· γ) ἀβάσιμος ἐτελῶς εἶναι

καὶ ἡ κατηγορία περὶ δῆθεν καινοτομίας ὡς πρὸς τὸ Μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας, διότι ὑποστηρίζουσι μὲν τὴν συχνὴν θέαν μεταλήψιν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἕρον νὰ προηγήται αὐτῆ· ἀνάλογος πρὸς τὰς σωματικὰς δυνάμεις τοῦ πιστοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐκείνου ἐξουσίας τοῦ Πνευματικοῦ νηστεία ἢ ἐγκράτεια· ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Εὐσεβίου Μαθιόπουλου «ὁ προσορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου» σελ. 490 (ἔκδ. 1913) ρητὴς γίνεται λόγος περὶ τῆς υποχρεώσεως, τὴν θεοὶν ἔχει ὁ Χριστιανισμὸς εἶνα ἐξομολογῆται πρὸς Πνευματικὸν Πατέρα καὶ τοιζέται· οὐ ἀφίεται τὸ ζήτημα τῆς νηστείας πρὸς τὴν θεῖαν Κοινωνίαν εἰς τὴν διακρίσιν τῶν Πνευματικῶν· γενομένου δὲ λόγου περὶ χρήσεως τροφῆς πρὸς τὴν θεῖαν κοινωνίαν ἐδήλωσαν οἱ θεορῶσιν ἀπολύτως ἐπιβεβλημένην τὴν ἐποχὴν ἀπὸ πόσεως ἢ βρώσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς θεῖας Κοινωνίας, πρὸ αὐτῆς, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ συνείδησις καὶ ἡ πράξις τῆς Ἐκκλησίας, ἣς ἀσσηρότατα ἐχέουσι, ἐπέδωλον πρὸς τινῶν ἐτῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτίμιον εἰς τὸν ἐκ πλάτης μὲν παραδείσαντο τὴν πρῶτην ταύτης διαδόχου δὲ ὑπεροχὴν οὐ ταύτην καὶ οὐκ ἀδιδάσκουσι καὶ ἐπιδοκιμάζουσι, δ) οὐδένα παρεπίθουσι εἰς ἀγαμίαν, ἀλλὰ συνιστῶντες τὸν γάμον, δὴν θεωροῦσιν αὐτὸν ὑποχρεωτικὸν καὶ δὴν βιάζουσι πρὸς τὸν ἔγγαμον βίον τοὺς ἐδηλοῦντας ἐπιμένως τὴν πρόθεσιν αὐτῶν πρὸς τὸν ἔγγαμον βίον, οὐ τοὺς κινδύνους ἀπεικονοῦσι, τινὰς δὲ τῶν ὀπαθῶν τῶν χρηρίσαντας προέτρεψαν νὰ ἔλθωσιν εἰς δεῦτερον γάμον ἕπαρ καὶ ἐπραξαν οὕτοι. Πάντα ταῦτα ἀνεπιτόχηται μὲν διὰ κειμένων καὶ διὰ παραδειγμάτων ὄρισμαίων προσώπων, προσεπεμαρτυρήθησαν δὲ καὶ ὑπὸ τινῶν τῶν Ἀρχιερέων.

Μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ Π. Τραπεζέλα πρὸς τὴν συνεχώρησαν καὶ οἱ λοιποὶ παριστάμενοι μετ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, ἐκηρυχθήθη συζήτησις, καθ' ἣν ἔλαβον τὸν λόγον πρῶτος οἱ Σεδ. Ἀρχιερεῖς. Οἱ Σεδ. Καλαβρύτων καὶ Αἰγιάλειος εἶπαν οὐ μετὰ τὰς δηλώσεις αὐτῶν ἐδείχθη τὸ ὀρθὸν φρόνημα τῶν περὶ τὸν Ἀρχιμ. Εὐσέβιον Μαθιόπουλον, παρῆστη δὲ αὐτῆς τὸν ζῆλον ὑπὲρ τοῦ ἐπισκοπικοῦ κύρους καὶ τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν, ἐξ ἧς ἐομήθη εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν κατηγοριῶν, καθ' ἃς εἶχε πληροφροσύνη καὶ ἀντιλήψις, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς νηστείας ἢ ἐγκράτειας πρὸς τὴν θεῖαν Κοινωνίαν. Ἀλλὰ πάντες οἱ Σεδ. Ἀρχιερεῖς ὁμοφρόνως παρεδέχθησαν τὸ ἀβάσιμον καὶ ἀνυπόστατον τῶν κα-

τηγοριών, επαινέσαντες ἅμα τὸν ζῆλον τοῦ ἀρχιμ. Εὐσεβίου καὶ τῶν οὖν αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ θεοῦ λόγου καὶ ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς μαρτύσεως τοῦ λαοῦ Ἐτονίσθη δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξομολογήσεως, τῆς νησιείας καὶ ἐγκρατείας πρὸ πάσης θείας Κοινωνίας, τοῦθ' ὅπερ καὶ εἰ περὶ τὴν «Ζωὴν» ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδέχονται. Ὅθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέδωκε παμφηφαί τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν: «Οἱ ἀρχιμ. Εὐσεβίος Ματθόπουλος καὶ Ἰγνάτιος Κολοίπουλος, ὁ ἱεροῦ Σεραφείμ Παπακώστας, εἰ Π. Τρεμπέλας, Δ. Παναγιωτόπουλος καὶ λοιποὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ Θεολόγοι, συντάκται καὶ συνεργάται τοῦ θρησκευτικοῦ περιοδικοῦ «Ζωή» εἶναι ἄθῳι τῶν ἀπεδυσθεῖσων αὐτοῖς κατηγοριῶν καὶ ὕγιως περὶ τὴν πίστιν ἔχοντες, ὀρθόδοξως διδάσκουσι, θεωρεῖ δὲ αὐτοὺς ἡ Ἱ. Σύνοδος ἁγίους ἐπαινοῦ καὶ ἐνισχύσεως ἐν τῷ ἔργῳ, ὃ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτελοῦσιν ὡς τίμιαι τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου ἐργάται».

Τῆ 31 Δεκεμβρίου ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ κατὰ τὴν σ' συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετ' ἄλλας τινὰς ἀναγκαινώσεις τοῦ Μακ. Προέδρου ἀνεγνώσθη αἵτησις τοῦ Ἰω. Σιδερίδου ἐξαιτουμένου τὴν ἀρσιν τοῦ κατὰ τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου ἀναθέματος, ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος παμφηφαί ἀπεφάνθη ὅτι ἀνάθεμα δὲν ὑφίσταται καὶ ζήτημα ἐπομένως δὲν ὑπάρχει περὶ ἀρσιν αὐτοῦ, μὴ γενεμένως τὸν τοιοῦτου σιωπᾶ ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς διατάξεσιν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπακτίας καὶ Εὐρυτινίας ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ δριαισία πρὸς σύνταξιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Σωφρονιστηρίου τῶν μοναχῶν Ἐπιτροπεία ἐπεράτωσε τὸ ἔργον αὐτῆς, ἀναγιώσκει δὲ καὶ ἀναπέψεται τὸν ἐκπονηθέντα ὀργανισμόν. Κατὰ πρότασιν ἕως τοῦ Μακ. Προέδρου, μετὰ τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ τόπου τοῦ Σωφρονιστηρίου ἐν ὄρισμένην τινὶ Μονῇ, ὅπως ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου ὑπάρχει καὶ ἀνά ἐν Σωφρονιστήριον, ἀπαφαίξεται, ἵνα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου συζητηθῇ ὁ ἐκπονηθεὶς περὶ Σωφρονιστηρίου Ὄργανισμός, μεθ' ἧς Ἱερὰ Σύνοδος ἠτοχολήθη περὶ ζητήματα διοικητικῆς φύσεως. Τοῦτο δ' ἔπρεξε καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς αὐτῆς συνεδρίας μετὰ μεσημβρίαν, καὶ ἦν ἐξητάσθη, πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὸ ζήτημα τοῦ μοναχοῦ Ἀμβροσίου Δάμυ καὶ ἀπεδείχθη ὅτι εὗτος εἶναι καὶ δέον νὰ θεωρητῆ ἀδελφὸς τῆς Ἱ. Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ ἐν Σκιάθῳ, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Κατὰ τὴν ζ' συνεδρίαν, συγκροτηθεῖσαν τῇ 1 Ἰανουαρίου, ἀνεγνώσθη εὐχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐπὶ τῇ ἐγκαθιδρυθείσῃ κανονικῇ τάξει τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰ δὲ μακρὰ ἐπιστελῆ τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος κ. Γερμανοῦ πρὸς τὸν Μακ. Προέδρον, περὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ περὶ παρατάσεως τῆς ἀδείας παραμονῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμερικῇ, διὰ λόγους ὑγείας,

ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἀνακοινωθῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τηλεγραφικῶς ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐμμένει εἰς τὴν προγενεστέρην περὶ ἀπέσου ἐπαπέδου αὐτοῦ ἀπόφασιν, μετὰ τῆς δηλώσεως ὅτι ἐν περιπτώσει ἀνάγκης θεραπείας αὐτοῦ δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν Εὐρώπῃ κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς ἣν δέον νὰ υποβληθῇ ἐξ Εὐρώπης τὸ ἀποικοῦμενον Ιατρικὸν πιστοποιητικόν. Ταῦτοχρόνως δὲ ὤρισθη νὰ συνεχισθῶσιν αἱ κατὰ τοῦ εἰρημένου Μητροπολίτου διεξαγόμεναι ἀνακρίσεις.

Εἶτα ἡ Σύνοδος ἐπαλήθη διοικητικῶν τιμῶν ὑποθέσεων, ἔκρισε δὲ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, μετὰ σχετικὴν ἐκθεσιν τοῦ Σεβ. Κορινθίας, εἰ ὀρθῶς ἐπαύθη προσωρινῶς τὸ τίς Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Πατρῴκη καὶ δέταξε νὰ συνεχισθῶσιν αἱ κατ' αὐτοῦ ἀνακρίσεις, ἅμα δὲ ὅτι τὸ νέον Ἡγουμενοσυμβούλιον γενεμῶς ἐνεργεῖ. Μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῶν διοικητικῶν ζητημάτων ἐπεκρίθη νὰ γνωσθῇ δι' Ἐγκυκλίου πρὸς τὸν εὐπεθῆ ἑλληρικῶν λαὸν ἡ ἐπελθούσα βίτικὴ μεταβολὴ ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκολουθῶς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰσελευθούσης εἰς τὴν ἡμερησίαν ἐαυτῆς διάταξιν, περὶ τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, μετὰ γενεαίς τινὰς σκέψεις περὶ τῆς μαρτυρίας καθόλου τοῦ Κλήρου, λαθῶν τὸν λόγον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας καὶ ἐξιστορῶν ἐν συντόμῳ τὰ τῆς ἐν τῇ ἔργῳ αὐτοῦ λειτουργούσης Ἱερατικῆς Σχολῆς ἐφίτη τὴν προσοχὴν τῆς Συνόδου ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὸ εἶναι ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐπασφαλῆσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἀποφοιτῶν τῶν τοιοῦτων Σχολῶν μέχρι τῆς χειροτοσίας αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι θὰ ἐλύετο τὸ ζήτημα τοῦτο, ἂν αἱ Ἱερατικαὶ Σχολαὶ διεργυθίζοντο κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Ριζαρείου, ἵνα αἱ ἀπόφοιτοι εὐτέως ἔχουσι προσόντα δημοδιδασκάλου ὧς πρὸς τὸ εἰκονομικὸν δὲ ζήτημα θεωρεῖ καλὸν νὰ ἱδρυθῇ εἰς ὄρισμένης περιφερείας καὶ Ταμείον Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδεσεως με εἰδικὸς πόρευσ. Καὶ τὸ μὲν ε' ζήτημα ἀφέθη νὰ συζητηθῇ εἰς ἄλλην συνέλευσιν τῆς Ἱερ. Συνόδου ἀναγνωρισθέντος δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τὸ προέχον ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι εἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι, κατόπιν τῶν βαρῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, εἶναι ἀνίκανον τοῦτο νὰ εἴθῃ ἀρωγόν, ἀπεφασίσθη νὰ ἐνισχυθῶσι μὲν, ὅσον τὸ δυνατόν, αἱ νῦν λειτουργοῦσαι Ἱερατικαὶ Σχολαί, παρακληθῆ δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ Γεν. Ἐκκληστ. Ταμεῖον τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐν ταῖς Γυμνασίαις διδασκόντων Καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων καὶ ἀνεθέσῃ ταύτην τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ.

1. Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας».

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης τὸν λόγον λαβὼν ὁ Σεβ. Σύρου ὑπέδειξεν ὅτι ἐν ταῖς σκέφεσι περὶ τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν καὶ περὶ τῆς διοικήσεως καθόλου τῆς Ἐκκλησίας τὸ προέχον εἶναι τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, πρέπει δὲ νὰ παρακληθῆ ἡ Πολιτεία ὅπως προσέλθῃ ἀρωγός. Ὁ Σεβ. Κορινθίας φρονεῖ ὅτι πρέπει ν' ἀπασχολήσῃ εἰδικῶς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ μέγα οἰκονομικὸν πρόβλημα αὐτῆς. Ὁ Σεβ. Δημητριάδος ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ἕνεκα τοῦ ὑφισταμένου δεσμοῦ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας δὲν θ' ἀφίσσῃ αὐτὴν ἀνευ οἰκονομικῆς ὑποστηρίξεως, διότι διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡ Πολιτεία διετηρήθη, καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ στοιχεῖον τάξεως εὐνομίας καὶ ἠθικοποιήσεως. Ὁ Σεβ. Ἄρτης ἐκθέτει διὰ μακρῶν τὰ κατὰ τὴν ἐν Ἄρτῃ Ἱερατικὴν Σχολὴν καὶ ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλῆσ. Ταμείου. Τοῦτο δὲ κατὰ πρότασιν τοῦ Μακ. Προέδρου γίνεται ἀποδεκτόν.

Ἡ συνεδρία ἐπανελήφθη τῇ ἐπομένῃ, 2 Ἰανουαρίου. Κατὰ τὴν ἡ' δὲ ταύτην, τὴν καὶ τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἱεράς Συνόδου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης, παραστήσας τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς ἐπελευθέρσεως μεταβολῆς ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκδηλώσας τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης δύναται ν' ἀνορθωθῆ ἡ Ἐκκλησία, προέτεινεν ὅπως ἐκφρασθῶσι «πρὸς τὴν Α Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρον τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὰ εὐλικρινῆ συγχαρητήρια, αἱ ζωηραὶ εὐχαριστίαι καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν μελῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου διὰ τὴν ὄντως σθεναρὰν καὶ ἀξιοπρεπεστάτην στάσιν, ἣν αὐτὸς ἐτήρησε, προασπίσας ἀποτελεσματικῶς τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ ἀναφυὲν τελευταῖον Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα», ἐμολως εἰς τὸν Βασ. Ἐπίτροπον παρὰ τῇ Ἐ. Συνόδῳ αἱ εὐχαριστίαι αὐτῆς διὰ τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἐνδιαφέρον καὶ τὰς ὑπὸ αὐτοῦ καταβληθείσας προσπάθειας. Ὁ Σεβ. Μαντινείας ἀποδεχόμενος τὴν πρότασιν ἐπιπροτείνει νὰ ἐκφρασθῆ εὐαρέσκεια εἰς τὸν α' Γραμματέα τῆς Ἱεράς Συνόδου ἀρχιμ. Θεόκλητον Παναγιωτόπουλον διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἰκανότητα αὐτοῦ, ὃν ἐπεδείξατο κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ὁμοφώνως ἐπιδοκιμάζει καὶ ἀποδέχεται ταῦτα, ὁ δὲ Μακ. Πρόεδρος εὐχαριστῶν τῇ Ἱεραρχίᾳ ἐπὶ τῇ συνδρομῇ, ἣν παρέσχε πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ἐπιτευχθέντος ἔργου, ἠυχίθη ὅπως ἠνωμένῃ πάντοτε αὐτῇ συντελέσῃ εἰς τὴν στερέωσιν αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶτα ὁ Μακ. Πρόεδρος μετὰ λύπης ἀνακρίνοί ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Ἀθανάσιος ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Ἀργολίδος, λόγῳ τοῦ μεγάλου κληνισμού τῆς υγείας του. Ὅμοιως πρὸ τῆς λήξεως τῆς συνεδρίας ὑπέβλε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ λόγῳ γήρατος καὶ νόσου ὁ

Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐδόμιος.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν παραιτήσεων ἀμφοτέρων τῶν Ἱεραρχῶν, ἀπεδέχθη αὐτὰς ἐξέφρασε δὲ πρὸς ἀμφοτέροισι τὴν εὐαρέσκειαν καὶ συμπάθειαν αὐτῆς πρὸς αὐτούς. Ἐπίσης ἀπεφάσιεν, ἵνα μέχρι τῆς πληρώσεως τῶν χηρευσάντων ἀρχιερατικῶν θρόνων ἀνατεθῆ ἡ τοποτηρητεία αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου εἰς κληρικούς κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ νόμου ἐριζόμενα, ἡ δὲ ἐκδοσις διαζυγίων ἀνετέθη διὰ μὲν τὴν Μητρόπολιν Ἀργολίδος εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κορινθίας, διὰ δὲ τὴν Μητρόπολιν Θεσσαλιώτιδος εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ὡσαύτως δὲ διὰ τὴν Μητρόπολιν Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνους εἰς τὸν Σ. Μητροπολίτην Κυθήρων. Λόγου εἶτα γενομένου περὶ τινος ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱερομονάχου, Ἱερουργήσαντος ἐν Τριπλίαι αὐτὸν ἀνευ ἀδείας τοῦ οἴκειου Ἱεράρχου ἀλλὰ καὶ μὴ μνημονεύσαντος αὐτοῦ, ἀπεφασίσθη γενικῶς νὰ δηλωθῆ ἄρμοδιως ὅτι οἱ ἐξ ἑτέρων Ἐκκλησιῶν προερχόμενοι καὶ ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι Ἱερουργοῦντες Ἐπίσκοποι καὶ ἄλλοι κληρικοί δέον νὰ μνημονεύσῃ τοῦ Ἱεράρχου τοῦ τόπου, οὗτινος τῇ ἀδείᾳ μόνον δύναται νὰ Ἱερουργήσῃ καὶ ὅτι κατὰ τὴν κανονικὴν τῆς καθόλου Ἐκκλησίας τάξιν ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ καθίδρυσις Μετοχίου ἀνευ τῆς ἀδείας καὶ συγκαταθέσεως τοῦ οἴκειου Ἱεράρχου.

Ἐπίσης συμφώνως τῷ νέῳ Καταστατικῷ Νόμῳ ἀπεφασίσθη νὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Συνοδικοῦ γραφείου ὁ Α' καὶ ὁ Β' γραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου, Ἀρχιμ. Θ. Παναγιωτόπουλος καὶ Α. Τσάτσος, ὡς Γραφεῖς δὲ ὁ Γ. Εὐάριος ἀρχιεποφύλαξ καὶ Μ. Παπανδρέου, Ἱερομόναχοι, ὡσαύτως δὲ ὡς Κλητὴρ ὁ νῦν τοιοῦτος.

Προβᾶσα δὲ ἡ Ἱερά Σύνοδος εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἀπεφάσισε, συμφώνως τῷ νέῳ Καταστατικῷ Χάρτῃ, νὰ δρισθῶσιν ὡς μέλη αὐτοῦ τακτικὰ οἱ 12 πρῶτοι κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἱεράρχαι καὶ οἱ ἐφ' ἑξῆς 6 ὡς ἀναπληρωτικοί. Ὁ Μακ. Πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν ὅτι δι' εἰδικοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἡ σειρά τῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὤρισθη ἀπὸ τοῦ Σεβ. Γυθείου, θὰ κλιῶνται δὲ ἐκάστοτε δύο καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἀκολούθως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας ὑπέβαλε πῖνακα θεμάτων πρὸς μελέτην διὰ τὴν μέλλουσαν Συνέλευσιν τῆς Ἱεράς Συνόδου, μεθ' ὃ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, κηρύττων τὴν ληξιντῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης Συνελεύσεως, διεξεδήλωσε τὴν χαρὰν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ καὶ καρποφόρῳ διεξαγωγῇ αὐτῶν, συνυποδείξας ὅτι ἐπιβάλλεται σύντενος ἐργασία κατὰ τὴν διανοιγομένην νέαν σταδιοδρομίαν τῆς Ἐκκλησίας, διότι πολλὰς καὶ δικαίας προβάλλει ἀπαιτήσεις ἡ κοινωνία, εἰς ἧς δὲν δύναται ν' ἀνταποκριθῆ μηχανικῆ καὶ τυπικῆ διεξαγωγῇ τῆς ἐκ-

κλησιαστικής υπηρεσίας, ήκιστα δὲ ἡ παραμέλησις τῶν ἐπιβεβλη μένων παντὶ Ἱεράρχῃ ὑψηλῶν καθηκόντων· κριτὴς ἀμερόληπτος καὶ ἀδέκαστος ἐνὸς ἐκάστου ἔσται ἡ Ἀνωτάτη αὐτῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἀναλαβούσα ἤδη τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν τέλει ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν δπως ἡ Ἱεραρχία, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου, ἀναπτύσσουσα τὴν προστήκουσαν ποιμαντικὴν δραστηριότητα τὸ ἐπιτυχθὲν μέγα ἔργον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδρίας ταύτης, ἔληξαν διὰ προσευχῆς καὶ δεήσεως πρὸς τὸν Θεὸν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱεράς Συνόδου κατὰ τὴν Α'. αὐτῆς Συνέλευσιν.

Μετέσχον δὲ αὐτῆς πάντες οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πλην τοῦ ἀποδημοῦντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, μὴ δυνηθέντος νὰ ταξειδεύῃ, ἔνεκα τῆς συνεπείᾳ τῶν χιόνων διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου „ΓΥΓΔ“ περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κληρικῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. 1.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου „ΓΥΓΔ“ περὶ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κληρικὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου, ὡς διαρκοῦς Προέδρου

1. (Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, 31 Δεκ. 1923, τευχ. α'. ἀριθμ. 388)

αὐτοῦ καὶ δύο Μητροπολιτῶν καλουμένων κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀνὰ ἑξάμηνον, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῶν δύο τελευταίων κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης κληθέντων Συνοδικῶν Συνόδων, ἐν ἀρχῇ τῆς Ο.Α. Συνοδικῆς περιόδου τῆς καταργηθείσης Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κωλυομένου τινὸς τῶν ἄνω καλυμένων Μητροπολιτῶν, καλεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ὁ ἀμέσως μετ' αὐτὸν κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης Μητροπολίτης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1923.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. Στρατηγόπουλος, Γ. Κορινῆς, Α. Χατζηκυριάκος,
Α. Σακελλαρόπουλος, Α. Δοξιάδης, Κ. Μανέτας,
Κ. Βούλαρης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1924

ΤΟ ὙΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 484
Διεκπ.

Πρὸς

τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν

Γνωστὸν ποιούμεν ὁμῖν, ὅτι κατόπιν τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. ὡς μέλη τοῦ εὐτινος προεδρεύοντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καλοῦνται διὰ τὸ τρέχον ἑξάμηνον οἱ Σ.Σ. Μητροπολίται Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Διουσίου καὶ Κορινθίας κ. Δαμσκηγῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1)
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἄρθρον 1.—Ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος εἶσα τῆς Μᾶς ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, συνίσταται μὲν ἐκ πάντων τῶν Ὀρθόδοξων κατοίκων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, διοικεῖται δὲ παρὰ τῶν κανονικῶν αὐτῆς Ἀρχιερέων, τηροῦσα ἀπερραλεύτως ὡς ἴσως αἱ λοιπὴ Ὀρθόδοξοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι τοῦ Ἱεροῦ, Ἀποστολικοῦ καὶ Συνοδικοῦ κανόνος καὶ τὰς Ἱερὰς Παράδοξαις.

Ἄρθρον 2.—Ἀνωτάτη ἐν τῷ Κρίτει Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ εἶναι ἡ Σύνοδος τῶν ἐχόντων Ἐπισκοπὰς Ἀρχιερέων τῆς Ἑλλάδος, ἐξέρχεται τὸ ὄνομα «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» προεδρευομένη δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3.—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συέρχεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Κράτους καὶ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ ἢ καὶ ἐν Ἱερῷ Ναῷ τακτικῶς μὲν ἅταξ τοῦ ἔτους τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου αὐτοδικαίως, ἐκτάκτως δὲ ὡς αἰεὶ περισταταὶ ἀνάγκη συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν, παρεχουμένην διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδομένου προτᾶσαι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ διάρκεια τῶν τακτικῶν Συνελεύσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι μηνιαία, τῶν δὲ ἐκτάκτων ὀρίζεται ἐν τῷ σχετικῷ Β. Διατάγματι.

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὐρίσκειται ἐν ἀπικρία εἰς εἶναι παρόντες; πλείονες τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῶν ἐχόντων Ἐπισκοπὰς Ἀρχιερέων.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου λαμβάνονται διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν Ἀρχιερέων, ἐκτός ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπιναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, εἰς δὲ κατὰ ταύτην ἐπέβλη ἰσοψηφία ἰσχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Πᾶς ἀδικαιολογητῶς μὴ προσερχόμενος εἰς τὰς συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τιμωρεῖται κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας ἐπιφυλασσομένου διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς δόλου μὴ προσελεύσεως τοῦ ἄρθρου 487 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπίτροπος Ἐπικρατείας

Ἄρθρον 4.—Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὀμνύει ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου υπαλλήλου. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην δύνανται νὰ διορισθῶσιν α) οἱ διατελέσαντες μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Εἰσαγγελεῖς, ἢ ἀντεισαγγελεῖς παρ' αὐτῷ ἢ Προέδρου Ἐφετών, ἢ Ἐφέται, ἢ Εἰσαγγελεῖς παρ' Ἐφέταις. β) οἱ Καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ οἱ διατελέσαντες τοιοῦτο· γ) οἱ Καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου καὶ οἱ διατελέσαντες τοιοῦτο.

1) Ἀπόφασις τῆς Ἐπαναστάσεως δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 387 καὶ χρον. 31 Δεκεμβρίου 1923 φύλλῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως».

Τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας μὴ ὑπάρχοντα, ἀσθενοῦντα ἢ ἄλλως κωλυόμενον, ἀναπληροῦ, προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου, ὁ Κοσμητὴρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦτον ὁ ἐν αὐτῇ Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τοῦτον ὁ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ Καθηγητὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου. Μὴ κληθέντος τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἐγγράφως ἢ συνεδρίασις τῆς Συνόδου ματαιοῦται.

Ἄρθρον 5.—Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρίστανται εἰς τὰς τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους Συνελεύσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεψήφου, ἀλλὰ μόνον λέγων γνώμην ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐξαιρετικῶς τῶν ζητημάτων πίστεως καὶ λατρείας.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἀκούεται τελευταίως, μεθ' ὃ τίθενται τὰ ζητήματα εἰς ψηφοφορίαν.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἐπιτρόπου καταχωρίζεται ἰδιαιτέρως εἰς Πρακτικὸν ὑπογραφήμενον ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Ἐπίτροπος προσκαλεῖται δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἐγκυροὶ καὶ μὴ παρόντος τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἐφ' ὅσον προσεκήθη κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 6.—Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἔχει δαχμὸν Εἰσαγγελίως τοῦ Ἀρείου Πάγου, λαμβάνει δὲ μισθὸν τὸν ἐν ἐλάμβανε μέχρι τοῦδε ὁ Β. Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐὰν δὲ τὴν θέσιν ταύτην κατέχει Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου λαμβάνει ὡς ἐπιμισθιον τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τοῦ Βασιλικῆς Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ ἀνακληρῶν τὸν Ἐπίτροπον ἀσθενοῦντα ἢ κωλυόμενον λαμβάνει δι' ἐκάστην συνεδρίαν τὴν ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ Ἐπιτρόπου ἀναλογουσαν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν. Ὁ μισθὸς ἢ τὸ ἐπιμισθιον τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γραφεῖον Ἱερᾶς Συνόδου

Ἄρθρον 7.—Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζονται δύο Γραμματεῖς εἰς πρῶτος καὶ εἰς δευτέρας, εἰς Ἀρχιεπισκόπου καὶ εἰς Γραφεῖς, Κληρικοὶ πτυχιούχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ εἰς Κλητήρ.

Οἱ Γραμματεῖς, Ἀρχιεπισκόπου καὶ Γραφεῖς διορίζονται οἱ μὲν πρῶτοι διὰ Β. Διατάγματος, προτᾶσαι τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ δὲ γραφεὺς ἐπὶ τῇ αὐτῇ προτᾶσει διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως. Ὁ κλητὴρ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ εἰρημένοι παύονται καθ' ὃν τρόπον καὶ διορίζονται. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου δύνανται νὰ προσλαμβάνονται ἐκτακτοὶ γραφεῖς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου, κληρικῶν καὶ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν.

Οἱ ἡδὴ ὑπηρετοῦντες δὲν ὑπάγονται ὡς πρὸς τὰ προσόντα εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρον 8.—Τὸ προσωπικὸν τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς διευθύνει τὸ Γραφεῖον αὐτῆς ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν οὗτῆς, παρίστανται κατὰ τὰς Συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρέχει τὰς ζητουμένης πληροφορίας, συντάσσει τὰ τε πρακτικὰ καὶ πάντα τὰ ἐγγράφα καὶ προσυπογράφει αὐτὰ.

Ὁ δεύτερος Γραμματεὺς παρίσταται κατὰ τὰς Συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀναπληροῦ δὲ τὸν πρῶτον ἀπόντα ἢ κωλύομενον.

Ἄρθρον 9.—Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου μὲ τούτους ἀντιστοιχοῦς μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος Γραμματεὺς φέρει βαθμὴν Τμηματάρχου Α' τάξεως, ὁ δεύτερος Γραμματεὺς Τμηματάρχου Β' τάξεως, ὁ Ἀρχιεφευλάξ Γραμματεὺς Β' τάξεως, ὁ Γραφεὺς γραφῆς Α' τάξεως, καὶ ὁ Κλητὴρ κλητῆρος Α' τάξεως. Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς προσαυξήσεις τῶν ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Καθήκοντα Ἱερᾶς Συνόδου

Ἄρθρον 10.—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκδίδει διατάξεις ἀναφερομένας εἰς ἅπασαν τὴν Ἀυτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ζητημάτων τῆς πίστεως, τῆς λατρείας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας, τῆς διοργανώσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους. Εἰδικώτερον δὲ διατηρεῖ τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Ἀυτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀποφαίνεται περὶ τῶν εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἀφορώντων.

Ἄσκει ἐλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν Ἀρχιερέων, τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Καθορίζει τὰ ζητήματα τῶν πρὸς τὰς ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας σχέσεων, τηρουμένων πάντων τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὰς σχέσεις καὶ τὴν ἀντιπροσωπεύσιν αὐτῆς πρὸς τὰς ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας.

Ἱδρύει Ἐκκλησιαστικὰς Σχολὰς, καθορίζει τὰ Προγράμματα αὐτῶν καὶ ἐπιβλέπει αὐτὰς διὰ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

ὑπὸ τὴν προτέραν ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται πάντα τὰ ἐν τοῖς Δημοτικοῖς καὶ τοῖς Σχολαῖοις τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως διδασκτικὰ διὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν βιβλίων.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ περὶ τὴν Ἐκπαίδευσιν, τὴν μόρφωσιν, τὴν ἀκριθεῖς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν καὶ περὶ τῆς μὴ μετοχῆς αὐτῶν εἰς πράγματα πολιτικὰ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ περὶ τὸν κατὰ τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν βίον τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, ἐπιδιώκουσα τοῦτο διὰ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου, θρησκευτικῶν διδασκμάτων, ἐκδόσεων ἠθικοθρησκευτικῶν βιβλίων, περιοδικῶν καὶ διὰ παραινετικῶν γραμμάτων καὶ διὰ πνευτῶς ἄλλου καταλλήλου τρόπου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκδίδει ἐπίσημον Δελτίον, ἐν ᾧ δημοσιεύονται, πράξεις, ἀποφάσεις καὶ ἐγκύκλιοι αὐτῆς, δαπάνη τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, καὶ ἐκ ποσοστοῦ 1 ο) ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ μισθοδοτούμενων, δικαιουμένων νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν τὸ Δελτίον, καὶ ἐξ εἰρησίων συνδρομῶν. Τὸ Δελτίον τοῦτο διευθύνεται ὅπως ἐκάστοτε ἔρριζει ἢ Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καταρτίζει τὰ Προγράμματα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ ἐξασκεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐποπτεῖαν διὰ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

Ἄρθρον 11.—Ὁσάνκις ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἢ ὁ κατὰ τόπους Ἐπίσκοπος ἤθελε μάθῃ θετικῶς ὅτι ἐπιχειρεῖ τις νὰ διαταράξῃ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος δι' ἐτεροδοξαστικὰς ἢ διδοχῆς, προφορικῶς ἢ γραπτῶς, διὰ προσηλυτισμοῦ ἢ ἄλλως πως, ζητεῖ τὴν πᾶσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐκδίδει παραινετικὰ γράμματα πρὸς τὸν λαόν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων διδασκῶν προσγινομένης θρησκευτικῆς βλάβης. Περὶ παντὸς δ' ἐλεγχομένου, μετὰ τὴν δεξαγωγὴν ἐνόρκων ἀνακρίσεων, ὡς αἰρετικοῦ, ἀποφορίζει καὶ ἐνεργεῖ τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων τοῦ Κράτους ἐριζόμενα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν εἰς χρῆσιν τοῦ Κλήρου καὶ τῆς νεολαίας εἴτε ἐξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν Ἑλλάδι δημοσιευμένων βιβλίων, φυλλαδίων, πινάκων καὶ ἄλλων ἐντύπων πραγματευομένων ἀντικείμενα θρησκευτικὰ.

Ὁσάνκις ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἢ ὁ κατὰ τόπους Ἐπίσκοπος ἤθελε παρατηρήσει ὅτι ἐντυπα ἐκ τῶν ἀναφορῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφιν περιέχουσι τι ἀντικείμενον εἰς τὰ θεῖα Δόγματα, τὰ Ἱερὰ Μυστήρια καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικούς Κανόνας, τὴν Ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις, τὰς Ἱερὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἀνευλαβεῖς ἐκφράσεις κατὰ τῆς Θρησκείας καὶ τῶν Λειτουργῶν αὐτῆς, ζητεῖ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν Ἀρχῶν πρὸς ἐνέργειαν τῶν κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους ἐριζομένων.

Ἀνάλογα ἰσχύουσι καὶ περὶ παντὸς θεατρικοῦ ἢ κινηματογραφικοῦ ἔργου προσβάλλοντος διὰ χλευασμῶν ἢ συμβολικῶν παραστάσεων τὰ δέγματα καὶ τὰς διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἢ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς ἢ τὸ ἱερατικὸν αὐτῶν σχῆμα ἢ ἀπόδοντος εἰς τὰ δημόσια ἦθη.

Καθ' ἀπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἢ ὁ κατὰ τόπους Ἱεράρχης ἐκδίδει παραινετικὰ γράμματα πρὸς τὸν λαόν, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων θρησκευτικῆς βλάβης.

Ἄρθρον 12.—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς πάσας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἀλληλογραφεῖ ἀπ' εὐθείας, πρὸς πάσας δὲ τὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἐκκλησίας καὶ Ἀρχὰς διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον 13.—Προσωπικὸς ἀφορισμὸς ἐκδιδόμενος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ αἰρετικοῦ μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παρεχομένην δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14.—Πᾶς Κληρικὸς ἔχων παράπονον κατὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου δύναται νὰ ἀπευθύνεται δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Ἡ ἀναφορὰ ἐπιδίδεται τῷ οἰκίῳ Ἐπισκόπῳ ἐπὶ ἀποδείξει, οὗτος δὲ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως ὀφείλει νὰ ὑπαβάλῃ ταύτην εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον μετὰ τῆς σχετικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος λαμβάνουσα ὑπ' ἑσφιν τὰ ἀποστελλόμενα ἔγγραφα εἰν μὲν τὰ κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου καταγγελλόμενα κρίνει ἀληθῆ καὶ βίσιμα, ἐνεργεῖ τὰ νόμιμα, ἄλλως διατάσσει τὴν κατα τοῦ καταγγελλόντος Κληρικοῦ ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Ἐπίσκοπος μὴ ὑποβλῶν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ ἀναφορὰν ἐμπροθέσμως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τιμωρεῖται ἐπὶ παρὰβάσει καθήκοντος.

Ἄρθρον 15.—Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δύναται ὁ Πρόεδρος Αὐτῆς ἐπὶ ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς ζητημά-

των, μὴ διοικητικῆς φύσεως νὰ ἐνεργῇ τὰ δέοντα ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀναφέρων αὐτῇ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Συνέλευσιν πᾶσαν τοιαύτην αὐτοῦ ἐνέργειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ Ἀρχιεπισκοπῆς, Μητροπόλεων
καὶ Ἀρχιερέων.

Ἄρθρον 16ον. — Ἡ Αὐτοκράτορος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει μίαν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τριάκοντα δύο Μητροπόλεις, ὡς ἐξῆς:

- 1) Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας.
- 2) Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας μὲ ἔδραν τὸ Μεσολόγγιον.
- 3) » Ἀργολίδος μὲ ἔδραν τὸ Νάπλιον.
- 4) » Ἀργείας μὲ ἔδραν τὴν Ἄρταν.
- 5) » Γορτυνῶν καὶ Μεγαλοπόλεως μὲ ἔδραν τὴν Δημητσάναν.
- 6) » Γυθείου καὶ Οἰτίλου μὲ ἔδραν τὸ Γύθειον.
- 7) » Δημητριάδος μὲ ἔδραν τὸν Βίλον.
- 8) » Ζακύνθου μὲ ἔδραν τὴν Ζάκυνθον.
- 9) » Ἠλείας μὲ ἔδραν τὸν Πύργον.
- 10) » Θηβῶν καὶ Λαδαθείας μὲ ἔδραν τὴν Λαδαίαν.
- 11) » Θήρας μὲ ἔδραν τὴν Θήραν.
- 12) » Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας μὲ ἔδραν Θερινὴν τὰ Καλαβρυτὰ καὶ χειμερινὴν τὴν Αἰγιον.
- 13) » Καρυστίας μὲ ἔδραν τὴν Κύμην.
- 14) » Κερκύρας καὶ Παξῶν μὲ ἔδραν τὴν Κέρκυραν.
- 15) » Κεφαλληνίας μὲ ἔδραν τὸ Ἀργοστόλιον.
- 16) » Κορινθίας μὲ ἔδραν τὴν Κόρινθον.
- 17) » Κυθήρων μὲ ἔδραν τὰ Κύθηρα.
- 18) » Λαρίσης μὲ ἔδραν τὴν Λάρισσαν.
- 19) » Λευκάδος καὶ Ἰθάκης μὲ ἔδραν τὴν Λευκάδα.
- 20) » Μαντινείας καὶ Κυνουρίας μὲ ἔδραν τὴν Τρίπολιν.
- 21) » Μεσσηνίας μὲ ἔδραν τὰς Καλάμας.
- 22) » Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος μὲ ἔδραν τὴν Σπάρτην.
- 23) » Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας μὲ ἔδραν τὴν Νεόπολιν.
- 24) » Πελοποννήσου μὲ ἔδραν τὴν Νάξον.
- 25) » Πατρῶν μὲ ἔδραν τὰς Πάτρας.
- 26) » Σόρου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Κέας μὲ ἔδραν τὴν Ἐρμούπολιν.
- 27) » Τρίκκης καὶ Σταγῶν μὲ ἔδραν τὰ Τρίκαλα.
- 28) » Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας μὲ ἔδραν τὴν Κυπαρισσίαν.
- 29) » Ὑδρας καὶ Σπετσῶν μὲ ἔδραν τὴν Ὑδραν.
- 30) » Φιγαλιῶν καὶ Θεσσαλιώτιδος μὲ ἔδραν τὴν Καρδίτσαν.
- 31) » Φθιώτιδος μὲ ἔδραν τὴν Λαμίαν.
- 32) » Φωκίδος μὲ ἔδραν τὴν Ἀμφισσάν.
- 33) » Χαλκίδος μὲ ἔδραν τὴν Χαλκίδα.

Ἐκάστη τῶν Μητροπόλεων τούτων ἔχει ὡς ὄρια τὰ σημερινὰ κατὰ διαφόρους Νομούς καθωρισμένα τοιαῦτα.

Ἄρθρον 17. — Διὰ τὴν μετᾶσιν λόγῳ προαγωγῆς αἱ Μητροπόλεις διακρίνονται εἰς Μητροπόλεις ἔχουσας τὴν ἔδραν τῶν ἐν πρωτεύουσῃ Ἐπαρχίας καὶ εἰς τοιαύτας ἔχουσας τὴν ἔδραν τῶν ἐν πρωτεύουσῃ Νομοῦ.

Ἄρθρον 18. — Πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τιλοφοροῦνται Μητροπολίται, ὃ δὲ Ἀρχιερεῖς Ἀθηνῶν προσχωρεῖται Μικρασιατικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν μνημονεύει πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθόδοξων, οἱ δὲ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 19. — Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς ἐπιτρέπεται μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

α' λόγω προαγωγῆς εἰς κενὴν θέσιν

β' ἀμοιβαίως τῇ αἰτήσῃ του

γ' τῇ αἰτήσῃ τοῦ Μητροπολίτου εἰς κενὴν θέσιν

δ' μετὰ προηγουμένην ἐνορκίαν ἀνάκρισιν, παραγγελομένην ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἴτε εἰς κενὴν θέσιν, εἴτε εἰς Μητροπόλιν, ἢ ὁ Μητροπολίτης ἐζήτησε μετᾶσιν.

Μετᾶσιν Ἀρχιερέων κατόπιν ἐνόρκων ἀνακρίσεων γίνεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτῆς μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἐκδιδομένην κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζόμενα καὶ ὑποκειμένην εἰς πάντα τὰ ἐνδίκαια μέσα.

Ἄρθρον 20. — Ἀρχιερεῖς διὰ χρονίαν νόσον ἢ γῆρας μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτελῇ τὰ ποιμαντορικὰ αὐτοῦ καθήκοντα δικαιούται νὰ ὑποβάλῃ τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἔγγραφον κανονικὴν παρτήρησιν, ἐφ' ἧς ἀποφαίνεται ἡ Σύνοδος.

Ἄλλὰ δύναται αὐτὴ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς διὰ νόσον ἢ γῆρας διαρκεῶς ἀνικανότητος Ἀρχιερέως τινος, μετὰ προτέρων ἐνορκίαν πιστοποιήσιν δύο ἰατρῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πρέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Τοὺς ἰατροὺς τοὺτους διορίζει ἡ Σύνοδος.

Ἐάν οἱ ἰατροὶ ἀποφανθῶσι περὶ τῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους διαρκεῶς ἀνικανότητος τοῦ Ἀρχιερέως, παραιτεῖται οὗτος, λαμβάνων ἰσοδύναμους περίκλησιν ἐν τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἴσην πρὸς τὰ σύνολον τῶν ἀπιδουχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων. Τὴν αὐτὴν περίκλησιν λαμβάνουσι καὶ πάντες οἱ ὀπωτῆποτε ἀποχωροῦντες Ἀρχιερεῖς. Ἐν διασωνίᾳ τῶν ἰατρῶν θεωροῦνται οὗτοι ἀποφανθέντες ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Μητροπολίτου.

Ἐν ὃ Ἀρχιερεῖς δὲν παρτήρησιν ἐν τῷ μίᾳ ἐβδομάδῳ ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς γνώμης τῶν ἰατρῶν, προδικεῖται ἡ Σύνοδος πέρυτι εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ χειροτονίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 ὀριζόμενα βοηθοῦ Ἐπισκόπου, ἀναλαμβάνοντος τὴν διοίκησιν τῆς Μητροπόλεως, τοῦ Μητροπολίτου διατηροῦντος μὲν τὸν οἶκόν του καὶ μνημονευομένου ἐν ταῖς Ἱεραῖς τελεταῖς ὑπὸ τε τῶν ἐφημερίων καὶ τοῦ βοηθοῦ Ἐπισκόπου, μὴ ἀσκούντος δὲ οὐδεμίαν δεικνυτικὴν ἐξουσίαν, οὐδὲ λαμβάνοντος ἐνεργῶν μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μητροπόλεως. Ὁ Βοηθὸς Ἐπίσκοπος λαμβάνει τὸν μισθὸν Πρωτοσύγκελλου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει Πρωτοσύγκελλος δὲν διορίζεται.

Ἐν περιπτώσει γῆρας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐνόμου ὁ Βοηθὸς Ἐπίσκοπος προτιμᾶται ἐν τῇ πληρώσει τῆς Μη-

τροπόλεως ταύτης και καθόλου τῶν Μητροπόλεων.

Ἄρθρον 21.—Οἱ πρὸς Ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμοι δέον α') νὰ ᾧσι πολῖται Ἑλληνες, β') νὰ ἔχωσι ὀρθῶς και ὑγιᾶς περι τὴν πίστιν και νὰ διακρίνωνται ἐπὶ συνέσει και β'ω ἀνεπιλήπτω, γ') νὰ ἔχωσι ἡλικίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ τριακοστοῦ τρίτου ἔτους οὐδὲ μείζονα τοῦ πενηκοντατοῦ πέμπτου, τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸν Ἀρχιερατικὸν Θρόνον Ἀθηνῶν, θυμαμένων νὰ ἔχωσι και μεγαλύτεραν ἡλικίαν, δ') νὰ ἔχωσι πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῶν Πανεπιστημίου, ἢ ἄλλης Ὀρθοδόξου ὁμοταγοῦς τοιαύτης και ε') νὰ ἔχωσι πεῖραν διοικητικὴν και ἰκανότητα περὶ τὸ κήρυγμα. Καὶ ἡ μὲν διοικητικὴ πεῖρα πιστοῦται ἐὰν ὑπηρετήσαν ἐπὶ ἓν τοῦλάχιστον ἔτος ἐν συνόλῳ ὡς γραμματεῖς Ἱ. Συνόδου, ἢ ὡς Πρωτοσύγκελλοι ἢ γραμματεῖς Ἐπισκοπῶν, ἢ γραμματεῖς τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου, ἢ ἐξ τοῦλάχιστον ἔτη γραφεῖς τῶν Ἐπισκοπῶν. Ἡ δὲ περὶ τὸ κήρυγμα ἰκανότης πιστοῦται ἐὰν ὑπηρετήσαν ἐπὶ τρία τοῦλάχιστον ἔτη ὡς Ἱεροκήρυκες, ἢ Ἱερεῖς τοῦ Στρατοῦ και τοῦ Στόλου ἢ ἂν ὑπηρετήσαντες ἐπὶ τρία ἔτη ἐν ἐτέρᾳ θέσει, ἢτοι Καθηγητῶν Θεολογικῶν, Διδασκαστῶν Ἐκκλ. Σχολῶν, ἐφημερίων ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπὶ δεκαετίαν, ἢ κηλήθησαν συγχρόνως εἰς τὸ ἐπ' Ἐκκλησίαις κήρυγμα, τῆς ἀσκήσεως ὡς και τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας, βεβαιουμένης ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως, ἢ τῶν Ἀρχιερέων παρ' οἷς ἡσκήθησαν.

Τὰ περὶ τῆς διοικητικῆς πεῖρας ὡς καθορίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου. Οἱ ἐφημεριοὶ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Κοινοτήτων μετὰ πενταετὴ ἐν αὐταῖς ἐν συνόλῳ εὐδακίμων ὑπηρεσίαν ἀποκτιῶσι τὰ προσόντα τοῦ ἐκλογίμου. Μεταξὺ τῶν ἐκλογίμων συμπεριλαμβάνονται και Ἀρχιερεῖς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κανονικῶς μὲν παρητημένοι, μὴ ὑπερβάντες δὲ τὸ πενηκοντὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Δικαιοῦται ὅμως ἡ Ἱ. Σύνοδος νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν κατάλογον τῶν ἐκλογίμων ἐξέχοντας κληρικούς και ἂν οὗτοι ἔχωσι τὴν ὡς ἄνω ἀπαιτουμένην διοικητικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 22.—Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπίσκοποι δικαιοῦνται νὰ προτείνωσι τῇ Ἱ. Συνόδῳ πρὸς ἐγγραφὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκλογίμων πάντα κληρικὸν φέροντα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 προσόντα, κατάλληλον δὲ ὑπ' αὐτῶν πρὸς τοῦτο κρινόμενον. Ἀλλὰ και πᾶς ἐνδιαφερόμενος κληρικὸς δικαιούται νὰ ὑποβάλῃ τοιαύτην αἴτησιν τῇ Ἱ. Συνόδῳ διὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἡτιολογημένως ἐπ' αὐτῆς. Αἱ αἰτήσεις αὗται, ὑποβλλόμεναι ἐξ μῆνας πρὸ τοῦ χρόνου τῆς τακτικῆς συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δέον νὰ συνοδεύωνται ὑφ' ὅλων τῶν δικαιολαγητικῶν ἐγγράφων, τῶν πιστοποιούντων τὰ προσόντα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συλλέγει κατὰ τὸ μεταξὺ ἐξέμνηον χρονικὸν διάστημα πάντα τὰ σχετικὰ ἐπὶ τῶν ὑποβληθειῶν αἰτήσεων στοιχεῖα, ὑπεβάλλει δὲ ταῦτα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἣς ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν διὰ μυστικῆς ψηφορίας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κταρτίζουσα ἐκάστοτε πίνακα τῶν ὡς ἐκλογίμων κηθέντων, διαβιβάζει αὐτὸν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν και τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως πρὸς ἐγκρίσιν, δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδιδομένης ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς, ἣς προθεσμίας παρερχομένης ἀπράκτου θεωρεῖται ὁ κατάλογος ἐγκριμένος. Ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ δια-

γράψῃ ἐκ τοῦ καταλόγου οὗς θέλει, οὐχὶ ὅμως πλεον τοῦ ἡμίσεος τῶν προτεινομένων. Ἐκ τοῦ ἐγκριμένου καταλόγου τῶν ἐκλογίμων λαμβάνονται οἱ ὑποψήφιοι Ἀρχιερεῖς. Πᾶς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκλογίμων ἐγγεγραμμένος κληρικὸς δύναται και νὰ διαγραφῇ ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἴτε κατόπιν ἀνακρίσεων ἐπὶ μηνύσει, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, ἐρ' ὅσον μετὰ τὴν ἐγγραφὴν του προσέκυψιν λόγοι ἐπιβίλλοντες τὴν διαγραφὴν.

Μήνυσις κατὰ τινος τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐκλογίμων ὑποβληθεῖσα μετὰ τὴν χρεῖαν θρόνου τινὸς δὲν παρακωλύει τὴν ἐκλογὴν.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου συγκλήσῃ τῆς Ἱ. Συνόδου παραστῆ ἀνάγκη ἐκλογῆς Ἀρχιερέων, λαμβάνονται οὗτοι ἐκ καταλόγου ἐκλογίμων ἔχοντων τὰ προσόντα, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 20, κταρτιζόμενου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προτάσει τῶν Ἀρχιερέων ἢ αἰτῆσει τῶν ἐνδιαφερομένων, δι' ἐξετάσεως και βεβαιώσεως τῶν προσόντων. Ὁ κατάλογος ἀποστελλεται τῷ Ὑπουργεῖῳ πρὸς ἐγκρίσιν ἐντὸς 3 ἡμερῶν. Ὁν παρελθουσῶν ἀπράκτων, θεωρεῖται οὗτος ἐγκριμένος. Ὁ οὕτω κταρτισθεὶς κατάλογος ἰσχύει μόνον διὰ τὴν πρώτην συνέλευσιν τῆς Ἱ. Συνόδου.

Πλήρωσις Ἀρχιερατικῶν Θρόνων.

Ἄρθρον 23.—Χηρεύσαντος Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου, ἢ Ἱερᾶς Συνόδου προβαίνει εἰς τὴν πλήρωσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν χρεῖαν τοῦ θρόνου τακτικὴν ἢ ἔκτακτον συνέλευσιν αὐτῆς. Ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλει τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὴν χρεῖαν τεσσαράκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 24.—Ἡ πλήρωσις χηρεύοντος Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου γίνεται διὰ χειροτονίας ἢ διὰ μεταθέσεως. Ἡ διὰ χειροτονίας πλήρωσις γίνεται ὡς ἐξῆς :

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνερχομένη κταρτίζει διὰ μυστικῆς ψηφορίας πίνακα ἐκ τριῶν ὑποψηφίων, λαμβανόμενων πάντοτε ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλογίμων διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας. Εἰς τὰς σχετικὰς ψήφους συναριθμοῦνται και τὰ ψηφοδέλτια, ἃ ἤθελον ἀποστείλῃ τῷ Προέδρῳ οἱ δ' οἰονδήποτε λόγοι ἀπουσιάζοντες τῆς συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιερεῖς. Τὸ ψηφοδέλιον αὐτῶν περιέχον τρία ὀνόματα ἐκλογίμων ἐγκλείεται ἐν ἰδίῳ ἐσφραγισμένῳ φακέλλῳ ἄνευ ὑπογραφῆς θεθεμένῳ ἐντὸς ἐτέρου φακέλλου ἐπίσης ἐσφραγισμένου. Ὁ ἐξωτερικὸς φακέλλος φέρει ἀπαραιτήτως ἐξωθεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστελλόντος Ἀρχιερέως μετὰ τῆς δηλώσεως «περιέχει τὸ ψηφοδέλιον», ἀποστέλλεται δὲ ἐπὶ ἀποδείξει τῷ Προέδρῳ. Ἐὰν ψηφοδέλιόν τι περιέχει ὀνόματα πλείονα τῶν τριῶν, θεωρεῖται ἔγκυρον μόνον ὡς πρὸς τὰ τρία πρῶτα κατὰ σειρὴν ἐν αὐτῷ ἀναρχόμενα ὀνόματα. Θεωρεῖται ἐπίσης τὸ ψηφοδέλιον ἔγκυρον ὡς πρὸς πᾶν ὄνομα μὴ ἀναρχόμενον ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκλογίμων. Εἶναι ἔγκυρον ἐπίσης πᾶν ψηφοδέλιον, ἐὰν δὲν ἐτηρήθησαν πᾶσαι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διατάξεις.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν πρὸς ἐκλογὴν συνεδρίαν ἐξετάζει πάντα τὰ ψηφοδέλτια ἐὰν ἔχωσι κατὰ τὸν Νόμον κτλῶς, εἶτα οἱ πρῶτοντες Ἀρχιερεῖς καταθέτουσιν εἰς τὴν κάλπην τὰ ἰδιὰ ψηφοδέλτια ἐντὸς φακέλλου παραδίδοντας αὐτὰ εἰς τὸν Πρόεδρον ἀναρχομένου ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ ὀνόματος τοῦ ψηφίζοντος πρὸς τοῖς ὀνόμασι τῶν ἀποσπειλάντων τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν.

Τὰ ψηφοδέλτια ἐξάγονται ἀνά ἓν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἀναγινώσκονται ὑπὸ δύο Συνοδικῶν ὀριζομένων ὡς ψηφολε-
κτῶν, τοῦ Γραμματέως τηροῦντος πρακτικὸν ἐν ᾧ καταγρά-
φονται τὰ ἐν τοῖς ψηφοδέλτιοις ὀνόματα. Ἐξ αὐτῶν λαμ-
βάνονται τὰ τρία συγκεντρώσαντα τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν,
ἐκ τῶν τριῶν δὲ ἐκλέγεται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Συνоди-
κοῦ Μεγάρου, ὑπ' ὄλων τῶν παρόντων Ἀρχιερέων καὶ διὰ
μυστικῆς ψηφοφορίας, ὁ εἰς τὸν χηρεύοντα ἐπισκοπικὸν θρό-
νον χειροτονητέος ὑπαψήφιος. Τοῦτου, εἴαν εἶναι παρῶν
τελεῖται ἀμέσως τὸ μῆνυμα, μεθ' ὃ ἐπακολουθεῖ ἡ χειρο-
τονία.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς γνωρίζει τῷ Ὑ-
πουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὴν ἐκλογὴν καὶ χειροτο-
νίαν τοῦ νέου Ἐπισκόπου, προκαλοῦντι τὸ σχετικὸν Βασι-
Διάταγμα. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ Μητροπολίτου εἶναι ὑπο-
χρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 25.—Ἀμα τῇ χηρείᾳ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ θρό-
νου Ἀθηνῶν, εἰδοποιεῖται ἀμέσως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας
Μητροπολίτης, ὅστις ἀναλαμβάνει καθήκοντα Τοποτηρητοῦ
τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Οὗτος, ὡς Προεδρεύων τῆς
Ἱ. Συνόδου ἀναγγέλλει εἰς τὰ μέλη αὐτῆς τὴν χηρείαν τοῦ
Θρόνου, καὶ προσκαλεῖ αὐτὰ ὅπως συνερχόμενα προβῶσιν
εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ Θρόνου τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν
ἀπὸ τῆς χηρείας αὐτοῦ.

Τοῦ πρώτου κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης κω-
λυομένου ὁπωσδήποτε, προσκαλεῖται ὁ μετ' αὐτὸν ἐρχό-
μενος καὶ εὐ:ω καθ' ἑξῆς.

Ἄρθρον 26.—Τὴν διοίκησιν χηρεύοντος θρόνου ἀνα-
θετεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱεράς Συνόδου ὡς Τοποτηρητῇ τῷ
Πρωτοσυγγέλλῳ τῆς Ἐπισκοπῆς, ἢ τῷ Ἱεροκλήρῳ αὐτῆς,
τοιούτων δὲ μὴ ὄντων, ἄλλῳ κληρικῷ.

Ὁ Τοποτηρητὴς ἀσκεῖ πάντα τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπι-
σκόπου, πλὴν ἐκείνων τὰ ὅποια πρὸς ὑποθέτουσιν Ἱερατικὸν
βαθμὸν Ἀρχιερωσύνης. Τὰ δικώγια ἐκδίδει εἰς τῶν ὁμό-
ρων Μητροπολιτῶν.

Ἄρθρον 27.—Ἐκαστος Ἀρχιερεὺς, ὢν Ἐκκλησια-
στικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ Ἐπισκοπῆς, ἀσκεῖ ἐν
αὐτῇ τὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ὀριζόμενα καθήκοντα καὶ
καθ' ὅλου τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν διατάξεων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, διαγορευό-
μενα. Διατελῶν δὲ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱεράς Συνό-
δου ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις καὶ διαταγὰς αὐτῆς συμφώνως
πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. Διὰ πᾶσαν παρά-
δασιν ἢ ἀμέλειαν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτοῦ καθήκοντα,
ὕποκειται εἰς εὐθύνην καὶ δίδει λόγον ἐνώπιον τῆς Ἱεράς
Συνόδου.

Κατὰ Σεπτέμβριον δὲ μῆνα ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ
λεπτομερῆ ἐκθέσιν τῶν πεπραγμένων τῶν ἀναγκαζομένων εἰς
τὰ ποιμαντορικὰ αὐτοῦ καθήκοντα. Ἡ ἐκθεσις δὲ οὕτη
ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον. Ἡ παράλειψις τῆς
ἀποστολῆς τῆς ἐκθέσεως ἀποτελεῖ παράδασιν καθήκοντος.

Ἄρθρον 28.—Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ ποιμαντορικῇ αὐ-
τοῦ ἐνεργείᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὸν κλῆρον καὶ λαὸν
καὶ τοὺς ἐν τῇ Μητροπόλει αὐτοῦ Ἱ. Νεοὺς καὶ Ἱ. Μο-
νάχους καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ἀσκούμενους Μοναχοὺς ἔχει καθή-
κοντα ἀνάλογα πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου ἀσκούμενα.

Ἄρθρον 29.—Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς Μη-
τροπόλεως καὶ τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς τελεῖ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν

Ἱερῶν Κανόνων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα, ἰδίᾳ δὲ τὰ
Ἱερά Μυστήρια καὶ κηρύττει τὸν θεῖον λόγον, καθιεροῦ τούς
Ἱ. Νεοὺς, ἐποπτεύει τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως πάσης ἱερο-
τελεστίας καὶ τῆς κατὰ τὰς τυπικὰς διατάξεις εὐκόσμου καὶ
εὐσχημοῦς διεξαγωγῆς τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Μεριμνᾷ
περὶ τῆς εὐπρεποῦς διακοσμῆσεως τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν
ἐν αὐτοῖς Ἱερῶν Εἰκόνων, ὡς ἡ εἰσαγωγή καὶ τοποθέτησις
ἀπαρτιτῆτος ἀπαιτεῖ τὴν προτέραν ἔγκρισιν αὐτοῦ, μεριμνᾷ
ὡσαύτως περὶ τῶν Ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων καὶ περὶ πάν-
των ἐν γένει τῶν εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἀναγκαζομένων, προ-
τείνει ἔδρασιν, ἀνασύττασιν ἢ συγγώνευσιν Μονῆς τῷ Ὑ-
πουργεῖῳ πρὸς ἐκδοσιν Β. Διατάγματος διὰ τοῦ Προέδρου
τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Ἄρθρον 30.—Ὁ Ἀρχιερεὺς ὀφείλει νὰ περιοδεύῃ ἐν
τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ Μητροπόλει ἀπὸς τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους,
πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθήκοντων. Ὁ
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐκπλή-
ρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου εἰς Βοηθὸν Ἐπίσκοπον. Ἡ
παράλειψις τῆς περιοδείας ἀποτελεῖ παράδασιν καθήκοντος.

Ἄρθρον 31.—Ἐκαστος Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ διο-
ρίξῃ εἰς διάφορα μέρη τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ, κατὰ τὰς
ἀνάγκας αὐτῆς ἐκ τῶν κληρικῶν Ἀρχιερατικῶς Ἐπιτρό-
που, πρὸς ἐκδοσιν ἀδειῶν γάμων δι' ὠρισμένην περιφέρειαν,
δύναται δὲ νὰ ἀναθέσῃ αὐτοῖς ἐγγράφως καὶ καθήκοντα
ἐποπτείας ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 32.—Ὅτις τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἀρχιερέων
δύναται νὰ διαμένῃ ἐν ἄλλῃ Ἐπισκοπῇ ἄνευ προτείας ἀ-
δείας τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως. Πᾶς Ἀρχιερεὺς ἀπουσιάζων
τῆς Ἐπισκοπῆς του ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο τῷ Προέδρῳ
τῆς Ἱεράς Συνόδου. Ὁ Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ
καθ' ἕκαστον ἔτος τῆς Ἐπαρχίας του ἐπὶ μῆνα, ἀδεία τοῦ
ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως
Ὑπουργοῦ, παρεχομένη διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου.
Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἀδειῶν τῶν
δημοσίων ὑπελλήλων ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1923 Νομ. Δια-
τάγματος.

Ἄδεια ἀποδημίας ἐκτός τοῦ Κράτους δίδεται ὑπὸ τοῦ
Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ Προέδρου ἐφο-
διαζοντος διὰ συστατικῶν Γράμματος τὸν ἀποδημοῦντα Ἱε-
ράρχην.

Ἄρθρον 33.—Ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπὶ ἐλαφρῶν παραπτω-
μάτων δικαιούται νὰ ἐπιβάλῃ ἀνεκκλήτως ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐ-
τὸν κληρικῶν καὶ Μοναχῶν, μετὰ προτέραν προφορικὴν
ἀπολογίαν τοῦ ὑποπεσόντος εἰς τὸ παράπτωμα καὶ ἄνευ
τινὸς ἐτέρως διαδικασίας :

α') ἐπίπληξιν, β') ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, μέ-
χρι δέκα ἡμερῶν, μετὰ ἢ ἄνευ στερήσεως τῶν ἐφημεριακῶν
τοῦ τιμωρηθέντος δικαιωμάτων. Περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ
ἀπολογίας τοῦ ὑποπεσόντος εἰς τὸ παράπτωμα κληρικοῦ
ἢ μοναχοῦ, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς, συντάσ-
σεται πρακτικὸν ὑπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος τὴν ποινὴν Ἀρχι-
ερέως καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 34.—Ἐκαστος ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεὺς ἔχει
ἰδίαν σφραγίδα κατὰ τὸν ἐν χρήσει τύπον.

Ἄρθρον 35.—Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς λαμβάνουσιν
ὡς μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου ἴσον
πρὸς τὸν μηνιαῖον μισθὸν Ἀρεοπαγίτου μετὰ τῶν ἀναλόγων
ἐπιδομάτων. Βοηθοὶ δὲ Ἐπίσκοποι ὡς μηνιαίας ἀποδοχῆς
τὸν μισθὸν μετὰ τῶν ἀναλόγων ἐπιδομάτων Τμηματάρχου

Α'. τάξεως. Εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν παρέχεται κατὰ μῆνα δι' ἑξῆς παρατάσεως ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς αὐτοῦ, ὡς Ἀρχιεπισκόπου.

Οἱ Ἀρχιερεῖς λαμβάνουσι διὰ πᾶσαν ἄδειαν γάμου καὶ διὰ πᾶσαν ἐκδοσὶν διαχυγίου δραχμὰς 25.

Εἰς τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν περιλαμβάνονται τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι

Ἄρθρον 36. — Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δύναται νὰ προσλαμβάνῃ Βοηθούς Ἐπιτοκίτους μέχρι δύο. Οὗτοι ἀναπληροῦσιν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐκάστοτε παρεχόμενῃ ὑπὸ τούτου ἐντολῆν ἐν τῇ ἐνασχόσει τῶν καθήκοντων αὐτοῦ, ὡς πνευματικῆς Ἀρχῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Πάντες οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι προσαγορεύονται Θεοφιλέστατοι.

Ἐφ' ὅσον παρά τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ προσελήθη Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τὰ καθήκοντα πρωτοσυγκέλου δύναται νὰ ἐκτελεῖ αὐτός.

Πάντες οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καθ' ἕν τρόπον καὶ οἱ Μητροπολίται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ἐκκλησιαστικοὶ υπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 37. — Πρὸς ἑκάστην Μητροπόλιν διορίζονται εἰς Γραμματεῖς καὶ εἰς κλητῆρ. Εἰς Μητροπόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 50000 κατοίκων δύναται νὰ διορισθῇ καὶ εἰς Πρωτοσύγκελλος, ἀγαμος κληρικὸς, ἄνω δὲ τῶν 70000 κατοίκων καὶ εἰς γραφεῖς.

Παρά τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν διορίζονται εἰς Πρωτοσύγκελλος, δύο Γραμματεῖς καὶ δύο ἢ τρεῖς γραφεῖς.

Ὁ Πρωτοσύγκελλος, ὁ Γραμματεὺς, οἱ γραφεῖς καὶ ὁ κλητῆρ διορίζονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἀνακουσμένου τοῦ διορισμοῦ τούτου τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ τῷ Δ. Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ἀπολύονται καθ' ἕν καὶ διορίζονται τρόπον.

Ἄρθρον 38. — Πρωτοσύγκελλος διορίζεται κληρικὸς ἀγαμος, ἔχων πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς ἐκδοδόξου.

Γραμματεὺς διορίζεται κληρικὸς ἢ λαϊκὸς ὁ ἔχων πτυχίον Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἢ Διδασκαλείου ἢ Γυμνασίου, προτιμωμένον τούτων κληρικῶν τῶν ἐχόντων πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Γραφεῖς διορίζονται κληρικοί ἢ λαϊκοί, οἱ ἔχοντες πτυχίον Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἢ Διδασκαλείου ἢ Γυμνασίου ἢ τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου.

Ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐσχίστης τοῦ παρόντος Νόμου δύναται νὰ διορισθῶσι προσωρινῶς εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις καὶ οἱ μὴ κεκτημένοι τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσόντα, ἐφ' ὅσον δὲν εὐρίσκονται οἱ κεκτημένοι αὐτὰ λαμβάνοντες ἀποζημίωσιν κανονισμένην ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου.

Πάντες οἱ εἰρημένοι πρὶν ἢ ἀναλάβωσιν ὑπηρεσίαν διδουσι διαβεβαίωσιν ἢ τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Τὸ δὲ πρωτόκολλον τῆς ὀρκωμοσίας αὐτῶν πέμπεται εἰς τε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου.

Ἄρθρον 39. — Ὁ Πρωτοσύγκελλος διατελῶν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Μητροπόλεως υπάλληλοι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως διευθύνει τὸ Γραφεῖον, ἀναπληροῦ δὲ κατὰ τὴν ἐκάστοτε παρεχόμενῃ αὐτοῖς ἐντολῆν τὸν Ἀρχιερέα ἀπάντα ἢ ἄλλως κωλυόμενον.

Μὴ ὑπάρχοντος Πρωτοσυγγέλλου ἢ τούτου κωλυομένου τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ ὀρίζει ὁ Ἀρχιερεὺς.

Χρηστίας τῆς Μητροπόλεως ὁ Πρωτοσύγκελλος καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ὁ ἔχων τὰ ἐν τῷ Νόμῳ προσόντα κληρικὸς γραμματεὺς ἢ καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ὁ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορισθεὶς Τοποτηρητῆς, παραλαμβάνει τὸ Γραφεῖον τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 40. — Ὁ Γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως βοηθεῖ τὸν Πρωτοσύγκελλο· ἐν τῇ ἐκτελείῃ τῶν καθήκοντων αὐτοῦ διατελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, ἐκτελεῖ δὲ καὶ καθήκοντα Γραμματεῖος παρά τῷ ἐκκλησιαστικῷ δικαστηρίῳ. Οἱ Γραφεῖς τῆς Μητροπόλεως διατελοῦντες ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Γραμματεῖος χρησιμεύουσιν ὡς βοηθοὶ αὐτοῦ καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 41. — Ἀπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Μητροπόλεως μισθοδοτεῖται ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μὲ τὸς ἀντιστοίχους μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν Πρωτοσύγκελλος φέρει βαθμὴν Ταγματάρχου β' τάξεως, ὁ δὲ Γραμματεὺς Ὑπουργικοῦ Γραμματεῖος Β' τάξεως, ὁ δὲ γραφεὺς Ὑπουργικοῦ Γραφείου β' τάξεως καὶ ὁ κλητῆρ Ὑπουργικοῦ κλητῆρος δ' τάξεως.

Πάντων τῶν ἀνωτέρω υπαλλήλων ὁ μισθὸς ὑπόκειται εἰς πάσας τὰς προσκυζήσεις τοῦ μισθοῦ τῶν ὁμοιοβάθμων υπαλλήλων.

Ἀπαντες οὗτοι θεωροῦνται δημόσιοι υπάλληλοι.

Τὰ ἐξῆς γραφικῆς ὕλης καὶ λοιπὰ δαπάναι τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων κανονίζονται ἐκάστοτε ἀφορᾶσι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 42. — Πᾶς ἀρχιερεὺς δικαιοῦται πρὸς ἴδιαν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν νὰ χειροτονῇ ὑπερέριθμον διὰ τινα τῶν ἱερῶν Νεῶν τῆς Μητροπόλεως διάκονον κεκτημένον τὰ κατὰ τὸν νόμον προσόντα ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως. Οὗτος δύναται νὰ χειροτονηθῇ εἰς ἐρημέριον ἐνορίας, ἔχων τὰ ἀνάλογα προσόντα, συμφώνως τῷ περὶ ἐνοριῶν Νομοθετικῷ Διατάγματι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 43. — Πρὸς ἑκάστην Ἐπισκοπῆν καὶ ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῆς ὀρίζονται Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, δικάζον πρωταδικῶς τοὺς εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν ὑπαγομένους ἢ ἐν αὐτῇ διαμένοντας κληρικούς καὶ μοναχοὺς διὰ τὸς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν παραβάσεις.

Ἄρθρον 44. — Τὸ Ἐπισκοπικὸν δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ὡς Προέδρου καὶ τεσσάρων ἱερῶν τῆς Ἐπισκοπῆς διοριζομένων καὶ παυσμένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου, τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς παύσεως ἀναφερομένης τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

Δύναται ὅμως ὁ Ἀρχιερεὺς νὰ καταρτίξῃ Δικαστήριον Ἐπισκοπικὸν καὶ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιτίπιον ἐκδικασίαν παραβάσεων, τὸ τοιοῦτον δὲ Δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐξ αὐτοῦ, ὡς Προέδρου, καὶ δύο μελῶν κληρικῶν προσκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου, μνείας γιγνομένης ἐν τοῖς πρακτικῶς τῆς δίκης.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ἀποφασιστικὴν ψῆφον ἔχει ὁ Πρόεδρος, τῶν κληρικῶν μελῶν ἔχοντων μόνον συμβουλευτικὴν ψῆφον.

Τὸν Ἀρχιερέα ὡπωσδήποτε κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ πρῶτος τῆς τάξεως ἐκ τῶν κληρικῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, προσκαλουμένου καὶ πέμπτου μέλους ἐκ τῶν τεσσάρων ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ὀριζομένων ἢ παυομένων καθ' ἓν καὶ τὰ τακτικὰ μέλη τρόπον. Ἐἰν ἀπουσιάζουσιν ἐἰ ἢ περισσότερα τῶν τακτικῶν μελῶν προσκαλοῦνται ἰσάριθμα ἀναπληρωματικά, ὥστε τὸ Δικαστήριον, νὰ εἴη πάντοτε πενταμελές. Αἱ ἀποφάσεις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνονται διὰ πλειονοψηφίας.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κωλυόμενον ἀναπληροῦ εἰς τῶν ἑρηθῶν αὐτοῦ Ἐπισκόπων τῆς ἐγγράφῃ ἐντολῆ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄρθρον 45. — Τὸ Δικαστήριον ἐπιβάλλει τὰς ἐξῆς ποινάς.

α') Ἐπίπληξιν.

β') Ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, μετὰ ἢ ἄνευ στερήσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐφημερίας τοῦ καταδικαζομένου δικαιωμάτων, οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν τριῶν ἐτῶν.

γ') Στέρησιν μισθοῦ μετὰ ἢ ἄνευ ἀργίας μέχρι τριῶν ἐτῶν.

δ') Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος (ὄρφικου).

ε') Σωματικὸν περιορισμὸν μέχρι τριῶν ἐτῶν ἐντὸς διατηρουμένου Μοναστηρίου ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς κληρικούς Σωφρονιστηρίου, τοὺς μοναχοὺς καὶ ἱερομονάχους.

Ἄρθρον 46. — Ἐὰν κληρικὸς ἐνοχοποιῆται διὰ βαρὺ παράπτωμα, ἱκανὸν νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλον, δύναται ὁ Ἐπίσκοπος νὰ ἀπαγορεύσῃ αὐτῷ πᾶσαν ἱεροπραξίαν μέχρις ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεώς του, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν.

Ἄρθρον 47. — Ἀποφάσεις ἐπιβάλλουσαι ἐπίπληξιν, ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἢ ἀργίαν τεσσαράκοντα ἡμερῶν εἶναι ἀνέκκλητοι. Τὰς λοιπὰς δύναται ὁ καταδικασθεὶς νὰ ἐκκαλέσῃ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου Ἐκκλ. Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 48. — Παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ταῖς Μητροπόλεσι Παιτρῶν, Μαντινείας, Κερκύρας, Λαρίσης καὶ ἐν ταῖς ἑδραῖς αὐτῶν ἱδρύονται δευτεροβάθμια Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπάγονται α') ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων, β') πράξεις αἵτινες κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συνεπάγονται ποινάς, ἀργίαν ἢ σωματικὸν περιορισμὸν μείζονα τῶν τριῶν ἐτῶν ἢ καθίρεσιν.

Ἄρθρον 49. — Εἰς τὸ Δευτεροβάθμιον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον Ἀθηνῶν ὑπάγονται α') ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων, β') πράξεις αἵτινες κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συνεπάγονται ποινάς, ἀργίαν ἢ σωματικὸν περιορισμὸν μείζονα τῶν τριῶν ἐτῶν ἢ καθίρεσιν.

β') Εἰς τὸ τῶν Παιτρῶν ὑπάγονται αἱ Μητροπόλεις α') Παιτρῶν, β') Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, γ') Ἡλείας, δ') Ἀκαρνανίας, ε') Νευπακτίας καὶ Ἐβρυτανίας, καὶ στ') Φωκίδος.

γ') Εἰς τὸ τῆς Μαντινείας ὑπάγονται αἱ Μητροπόλεις α') Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, β') Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, γ') Μεσσηνίας, δ') Γυθείου καὶ Οἰτύλου, ε') Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος, στ') Κυθέρων, ζ') Ἀργολίδος καὶ η') Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.

δ') Εἰς τὸ τῆς Κερκύρας ὑπάγονται αἱ Μητροπόλεις, α') Κερκύρας καὶ Παξῶν, β') Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, γ')

Κεφαλληνίας δ') Ζακύνθου καὶ ε') Ἄρτης.

Εἰς τὸ τῆς Λαρίσης ὑπάγονται αἱ Μητροπόλεις α') Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος, β') Δημητριάδος, γ') Τρίκκης καὶ Σταγῶν, δ') Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος, καὶ ε') Φθιώτιδος.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται, τῆς προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νὰ τροποποιηθῶσι τὰ ὅρια τῶν δευτεροβαθμίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 50. — Μέλη τῶν δευτεροβαθμίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων εἶναι οἱ οἰκετοὶ Ἐπίσκοποι τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων Μητροπόλεων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Τὸ Δικαστήριον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων καὶ τριῶν μόνον μελῶν. Αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν ἀπὸ τῶν παρόντων μελῶν.

Τὴν ὑπηρεσίαν ὅλην τοῦ Γραφείου τοῦ Δικαστηρίου διεξάγει ὁ Ἐπίσκοπος τῆς ἑδρας αὐτοῦ, προεδρεύει ὅμως αὐτοῦ ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου Ἀθηνῶν προεδρεύει πάντοτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, διεξάγει δὲ τὴν ἐργασίαν τὸ Συνοδικὸν Γραφεῖον.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἄρθρον 51. — Τὰ Ἐκκλ. Δικαστήρια συνέρχονται καὶ συνεδριάζουσιν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα τὸν τελευταῖον μῆνα ἐκάστου τριμήνου, μετὰ προηγουμένην ἐγκαίρων πρόσκλησιν ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου. Ἐὰν μέλος τοῦ Δικαστηρίου κωλυέται δεδικαιολογημένως, οφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγκαίρως τὸν Ἱεράρχην τῆς ἑδρας, ὅστις ἂν προβλέπῃ ματαίωσιν τῆς ἀπαρτίας καλεῖ εἰς ἀναπλήρωσιν Ἐπίσκοπον περιφερείας ἐτέρου Δευτεροβαθμίου Ἐκκλ. Δικαστηρίου.

Μέλος τοῦ Δικαστηρίου ἀπέχον ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον, ἣτις ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας ποιεῖται τὰ προσήμονα.

Ἄρθρον 52. — Τὸ Δευτεροβάθμιον Ἐκκλ. Δικαστήριον ἐπιβάλλει τὰς ἐξῆς ποινάς.

α') Ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μετὰ ἢ ἄνευ στερήσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἐφημερίας δικαιωμάτων τοῦ κατηγορουμένου.

β') Στέρησιν τῶν ἀπὸ τῆς ἐφημερίας δικαιωμάτων μετὰ ἢ ἄνευ ἀργίας.

γ') Σωματικὸν περιορισμὸν μοναχῶν καὶ ἱερομονάχων.

δ') Ἀποβολὴν τοῦ Μοναχικοῦ σχήματος καὶ ε') Καθίρεσιν.

Ἄρθρον 53. — Ἡ ἐφεσις ἐπιτίθεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Ἐπισκ. Δικαστηρίου ὑποχρεουμένου νὰ ἀποστείλῃ αὐτὴν ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Δευτεροβάθμιον Ἐκκλ. Δικαστήριον μεθ' ὅλου τοῦ φακέλλου τῆς Δικογραφίας καὶ τῶν ἰδίων ἐπὶ τῆς ἐφέσεως παρατηρήσεων.

Ἡ ἐφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς τῆς ἀργίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 54. — Ἐν Ἀθήναις ἐδρεύει Ἀνώτερον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, δικάζον πρωτοδικῶς μὲν τοὺς Ἐπισκόπους, κατ' ἐφεσιν δὲ τὰς ὑπὸ τῶν Δευτεροβαθμίων Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων πρωτοδικῶς ἐκδικασθείσας ὑποθέσεις, ἐφ' ὅσον τὰ τελευταῖα Δικαστήρια ἐπέβαλον ποινὴν ἀργίας ἢ σωματικὸν περιορισμὸν μείζονα τῶν τριῶν

ἐτῶν ἢ καὶ καθίρεισιν καὶ ἀποβολὴν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος.

Ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διεξάγεται ἐν τῷ Συνοδικῷ Γραφεῖω.

Ἄρθρον 55.—Τὸ Ἀνώτερον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς Προέδρου καὶ δώδεκα Ἀρχιερέων ὡς τακτικῶν μελῶν κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης καλουμένων καὶ ἐξ ἀναπληρωματικῶν, εὐρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ μελῶν. Τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλ. Δικαστηρίου ὄριζονται κατ' ἔτος καὶ ἐν τῇ τακτικῇ συνελεύσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐκ περιτροπῆς.

Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κωλυόμενον ἔπωσδήποτε ἀναπληροῦ ἐν τῷ προεδρικῷ ἀξιώματι ὁ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἄρθρον 56.—Αἱ πρωτοδικαὶς ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Δικαστηρίου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκκλ. Δικαστηρίου, ὅπερ συγκαλούμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Ἀνωτέρου Ἐκκλ. Δικαστηρίου εἰς ἃ προστίθενται τόσα νέα μέλη, ὅσα εἶνε τὰ δόντα καταδικαστικὴν ψήφον. Τὰ νέα μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλ. Δικαστηρίου καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερέων, ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τοῦ τελευταίου δικαστοῦ.

Ἄρθρον 57.—Ὡς Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον χρησιμεύει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. Εἰς ἀναθεώρησιν ὑπόκειται πᾶσα τελεσίδικος ἀπόφασις ἐπιβάλλουσα οἰκνδήποτε μὲν ποινὴν εἰς Ἐπισκόπους, καθίρεισιν δὲ εἰς ἄλλους κληρικούς.

Ἄρθρον 58.—Αἱ κατὰ τῶν Ἀρχιερέων μηνύσεις ἐπιδίδονται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλ. Δικαστηρίου, ὅστις ἀποστέλλει τὴν μήνυσιν εἰς τὸν μηνυόμενον πρὸς προχρὴν πληροφόρων, ταύτας δὲ μετὰ τῆς μηνύσεως παρεπέμψει εἰς τὸ πρὸ αὐτοῦ Δευτεροβάθμιον Δικαστήριον τὸ ὅποτον, ἐὰν κρίνῃ βάσιμον τὴν μήνυσιν, ἀναθεῖται εἰς ἐν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλ. Δικαστηρίου τὴν ἐνέργειαν τακτικῶν ἐνόρκων ἀνακρίσεων.

Τὸ Ἀνώτερον Ἐκκλ. Δικαστήριον συνέρχεται διαρκουσῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς τακτικῆς συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δυνάμενον νὰ παρατείνῃ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας.

Ἐὰν ὁ μηνυόμενος εἶνε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἢ μηνυσις ἐπιδίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς τάξεως κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης μέλος τοῦ Ἀνωτέρου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 59.—Ἀποφάσεις Ἐκκλ. Δικαστηρίου ἐπιβάλλονται ἢ ποινὴν σωματικοῦ περιορισμοῦ ἢ κατὰ Ἐπισκόπων οἰκνδήποτε ποινὴν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκεινται εἰς τακτικὴν ἢ ἐκτακτικὴν ἐνδικὴν μέσον, ἐκτελοῦνται δι' ἐγκρίσεως τῆς Πολιτείας, παρεχόμενης διὰ Β Διατάγματος, προκλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρον 60.—Αἱ αἰτήσεις ἐφέσεων καὶ ἀναθεωρήσεων εἶναι ἐμπρόθεστοι ἐγγειριζόμεναι εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, παρατεινομένων τῶν προθεσμιῶν λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Περὶ τῆς ἐγγειρίσεως συντάσσεται ἕκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ καταθέτοντος τὴν ἔφεσιν καὶ τοῦ ὡς ἄνω προέδρου. Ἡ ἐγγειρίσις δύναται νὰ γείνη καὶ δι' εἰδικῶν πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 61.—Τὰς κατὰ τῶν κληρικῶν ἀνακρίσεις ἐνεργεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτοπροσώπως ἢ ἀναθεῖται αὐτὰς εἰς ἕνα ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ἄρθρον 62.—Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ διορίσῃ ὡς συνήγορον κληρικὸν εἴτε διὰ πληρεξουσίου ἐγγράφου εἴτε καὶ ἐπὶ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 63.—Εἰς τὸ Ἀνώτατον καὶ Ἀναθεωρητικὸν διὰ τοὺς Ἐπισκόπους Δικαστήριον παρακάθεται ὁ παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἔχων ἐν αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ἢν ἔχει καὶ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καθόλου θέσιν.

Ἄρθρον 64.—Αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων Ἀρχιερέων ἐπὶ ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑπάγονται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τῆς παρούσης ἀποφάσεως Δευτεροβάθμιον Δικαστήριον τῆς περιφέρειας.

Αἱ μεταπέμφεις Ἡγουμένων καὶ Συμβούλων, ὁ διορισμὸς Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐπὶ πενταετίαν ἐλλείψει ἀριθμοῦ μοναχῶν πρὸς ἐκλογὴν ἐνεργοῦνται μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἀνακοινοῦνται δὲ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

Χειροτονία, ἀποδιώξεις ἱερέων, ἀποφάσεις κατὰ μοναχῶν ἀνακοινοῦνται τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

Ἄρθρον 65.—Κληρικὸς καθίρεισθαι καὶ ὑποχρεωθεῖς νὰ ἀποβάλῃ τὸ σχῆμα ἢ μοναχὸς καταδικασθεῖς εἰς ἀποβολὴν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, ἐὰν ἐξακριβωθῇ σέρων τὸ ἱερατικὸν σχῆμα, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Π. Νόμου περὶ ἀντιποίησης ἀξιώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ Γάμων.

Ἄρθρον 66.—Ἡ Ἱερολογία γάμου τελεῖται μετὰ προτέρων ἐγγραφον ἀδειαν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου αὐτοῦ.

Ἡ παράλειψις ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τῶν ὑπὸ τῶν περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων νόμων ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου δι' ἀργίας μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 67.—Οἱ κατ' οἰκονομίαν ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐπιτροπέμενοι γάμοι ἔκτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ πέμπτου ἐκ διγενείας εἶναι ἐγκυροὶ ὡς καὶ πάντες οἱ μέχρι τοῦδε γενόμενοι τοιοῦτοτρόπως.

Ἄρθρον 68.—Ὁ ἄνω Ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελέσας γάμον ἱερεὺς τιμωρεῖται ἐκτὸς τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ κανονικῶν ποινῶν καὶ διὰ ποιγῆς φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρις ἐνός ἔτους καταγινωσκομένης ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Τὸ ἀδίκημα τοῦτο διώκεται αὐτοπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 69.—Ἡ κεχωρισμένως ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἱερολογία τῆς μνηστείας ἀπαγορεύεται.

Ἡ κεχωρισμένως τοῦ γάμου ἱερολογηθεῖσα μνηστεία κηρύσσεται πνευματικῶς ἄκυρος ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας πνευματικῆς Ἀρχῆς, ὁ δὲ τελέσας τὴν ἱερολογίαν ἱερεὺς ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν ἀργίας ἐνός ἔτους μετὰ στερήσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, κολαζέται δὲ καὶ διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρις ἐνός ἔτους, καταγινωσκομένης ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 70.—Ἐν ταῖς ἐν διασπορᾷ Ὁρθοδόξοις Ἐλλητικαῖς Κοινοτήτι, ἐφ' ὅσον αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ αὐτῶν ἀρχαὶ ἐξερτῶνται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν πρὸς τέλεσιν τοῦ γάμου ἀδειαν

παρέχει ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος, καὶ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν ἐξουσιοδοτούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐφημέριος. Τοιαύτη ἐξουσιοδοτησις θεωρεῖται παρασχεθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπάρχοντας ἐν ταῖς ἐν διασπορᾷ Ὀρθόδοξοις Ἑλλην. Ἐκκλησίαις ἐφημέριους.

Ὁ λαβὼν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐξουσιοδοτησὶν ἐφημέριος ὑποχρεοῦται καθ' ἐξαμηνίαν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς πίνακα κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῆς ὀριθεησόμενον τύπον τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐξαμηνίαν ἐκδοθειῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀδειῶν γάμου ὡς καὶ τῶν τελεσθέντων γάμων.

Ἄρθρον 71.—Τὰ κατὰ τοὺς γάμους κατὰ μὲν τὸ πολιτικὸν μέρος ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια κατὰ δὲ τὸ πνευματικὸν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

Ἄρθρον 72.—Ὅστις τῶν συνεζευγμένων εἰς γάμον ζητεῖ τὴν διάζευξιν ἢ τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, ὀφείλει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος προσκαλεῖ καὶ τοὺς δύο συζύγους πρὸς ἀποπειρὰν συμβιβασμοῦ καὶ ἀφοῦ ἐντός τριῶν μηνῶν μεταχειρισθεῖς ἅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέρους, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς περιφερείας. Τὸ δὲ δικαστήριον μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται αἰτησὶν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου καὶ διατάττει ἄνευ νέας ἀποπειρᾶς ἐνώσεως τὰ παρὰ τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης ὀριζόμενα πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπειρᾶς ὁ Ἐπίσκοπος δύναται ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἀδειαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετακινήσῃ ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν συζύγων ἢ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνῶσι, μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἀδείας, τὰ δικαστήρια κατ' αἴτησιν τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων, δύναται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπειρᾶς, νὰ διατάξῃσι τὰ ἐν ἄρθρῳ 683 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαλομβανόμενα προσωρινὰ μέτρα κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τριμῆνος προθεσμία παρέλθῃ χωρὶς νὰ ἀποφανθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, τότε δύναται ὁ εἰς ἢ ἕτερος τῶν συζύγων νὰ ἀναφερθῇ πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν αἴτησιν, ἀφοῦ πρότερον βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ ἐπίδοσεως τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον καὶ ἐνεργεῖ τὰ ἐν τῷ Πολιτικῷ Νόμῳ ὀριζόμενα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκδοσὶν τῆς δικαστικῆς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀποφάσεως, καταστάσεως ἀμετάκλητου, ὁ Εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφα αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐκκλ. Ἀρχὴν διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 73.—Ἡ Ἐκκλ. Ἀρχὴ καθ' ὅσον δὲν ὑπερβάνει τὰ ὅρια τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων δικαιούται νὰ ἀξιώσῃ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ὑπὲρρασιν τῆς Πολιτικῆς Ἀρχῆς. Καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀπασαὶ αἱ ἐν τῷ Κράτει Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ὁσάκις ἀποδειχθῇ ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκκλ. Ἀρχῆς νὰ προστατεύωσιν αὐτὴν καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὴν κατ' αἰτήσιν τῆς.

Ἄρθρον 74.—Ἀρχιερεῖς, Πρεσβύτεροι, Διάκονοι, ἢ μοναχοὶ ἐξωθεν ἐρχόμενοι ὀφείλουσι νὰ προσκομίζωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλ. Ἀρχὰς τοῦ Κράτους συστατικὰ γράμματα τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ἐκκλ. Ἀρχῆς. Ἐν ταῖς γράμμασι τούτοις ἀναγράφεται ἡ αἰτία τῆς ἐλεύσεως, ὁ χρόνος τῆς διαμονῆς καὶ τὸ ἀκώλυτον ἢ μὴ τοῦ ἱεροπρακτεῖν. Οἱ μὴ προσκομίζοντες τοιαῦτα γράμματα ἢ παρατείνοντες ἄνευ γνώμης καὶ ἀδείας τῆς κατὰ τόπον Ἐκκλ. Ἀρχῆς τὴν διαμονὴν αὐτῶν παραγγέλλονται ὅπως ἀπέλθωσιν ἐκείθεν τάχιστα, ἀπειθοῦντες δὲ οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς καταγγέλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱ. Συνόδου, οἱ δὲ λοιποὶ κληρικοὶ καὶ οἱ μοναχοὶ ἀποκακρύνονται ἀποφάσει τοῦ οἰκείου τοῦ τόπου Ἐπισκόπου, ἐκτελουμένη διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἰς τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς των.

Ἄρθρον 75.—Ὡς πρὸς τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ὡς πρὸς τὰ τῶν ἀθεμίτων πράξεων τῶν παρὰ τῶν κοινῶν τοῦ Κράτους νόμων προβλεπομένων, οἱ κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους καὶ τὰ λαϊκὰ Δικαστήρια τῶν Ἀρχιερέων, ἔχοντων εἰδικὴν δικαιοσύνην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πενιτικῆς Δικονομίας.

Διὰ τὴν ἐν τῇ πρὸ τῶν λαϊκῶν Δικαστηρίων προδικασίᾳ προφυλάκισιν τῶν κληρικῶν ὀρίζονται ἰδιαιτέραι φυλακαὶ κεχωρισμένοι τῶν ἄλλων, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

Αἱ δὲ κατὰ τῶν κληρικῶν ἐπιβληθόμεναι δι' ἀποφάσεων τῶν λαϊκῶν ποινικῶν δικαστηρίων ποιναὶ αἱ περιορίζουσαι τὴν ἐλευθερίαν, ἐφ' ὅσον ἡ καταδίκη δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν ποινὴν τῆς καθαρᾶσεως, ἐκτίνονται ἐν τῷ εἰδικῷ σωφρονιστηρίῳ τῶν κληρικῶν. Ἐπὶ ποινῆς περιορισούσης τὴν ἐλευθερίαν κάτω τοῦ μηνὸς δύναται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ προκειμένου περὶ ποινῆς Ἀρχιερέως, ἢ Ἱ. Συνόδου νὰ ὄρῃσῃ καὶ ἄλλον τόπον ἐκτίσεως τῆς ποινῆς συναινεῖντος τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως.

Αἱ κατὰ τῶν κληρικῶν ἀποφάσεις ἀνακοινοῦνται ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 76.—Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται νὰ ἀρνήσῃ τὴν μαρτυρίαν του, ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς ὀρίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἢ δὲ μαρτυρία των, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐκτός ὅταν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, ὅτε προσκαλοῦνται καὶ ἐξετάζονται ἄνευ ὁμῶς ἀντιπροστασεως πρὸς ἄλλους μάρτυρας ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἅμα ἐμφανιζόμενοι, καὶ ἀπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν.

Ὅτι οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.

Ἄρθρον 77.—Οἱ Κληρικοὶ εἴτε ἀνακρινόμενοι εἴτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀναλαμβάνοντες ἀντὶ ὄρκου παρέχουσι τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν· οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς «διαβεβαίωμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου κ.τ.λ.», οἱ δὲ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι τὴν «διαβεβαίωμαι ἐπὶ τῇ Ἱερωσύνῃ μου». Ἡ οὕτω παρεχόμενη διαβεβαίωσις ἔχει τὴν τοῦ κοινοῦ ὄρκου ἰσχὺν καὶ πᾶσα παράβασις πλὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ ἐπιορκίᾳ ποινὰς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καταγινωσκομένης ὑπὸ τῶν λαϊκῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 78.—Πᾶς ὁ ἔχων εὐλογον κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπονον διὰ κατάχρησιν ἢ ὑπέρβασιν

τῆς ἐξουσίας αὐτῆς ἀναφέρεται πρὸς τὴν προϊσταμένην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 79.—Οἰουδήποτε σκεύους ἐν χρῆσει ὄντος ἐν τοῖς Νεοῖς Τιμίω Σταυρῶν, Ἁγίων Λειψάνων, Ἁγίων Εἰκόνων καὶ ἐν γένει παντὸς κειμηλίου Ἰεροῦ ἢ Ἱερατικοῦ ἀμφοῦ ἐκθεσὶς πρὸς πώλησιν ἢ κατάσχσεις πρὸς πληρωμὴν χρέους ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου ἀπαγορεύεται. Ὡς τούτως ἀπαγορεύεται ἢ κατὰ τρόπον ἀνευλαβῆ καὶ ἐν τόπῳ ἀνοικείῳ πώλησις τῶν προοριζομένων εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἀφιρωμάτων. Ὁ ἐν γνώσει τῆς ἱερότητος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἱεροῦ πράγματος ἐκθέτων αὐτὸ πρὸς πώλησιν ἢ προδίων εἰς κατάσχσεις αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως δύο ἕως ἑξ μηνῶν. Ἐάν τι τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων μετακομισθῆ εἰς Μουσεῖον ἢ ἐν κανονικῆς ἀδείας τοῦ Μητροπολίτου διακαίονται ἢ Ἐκκλησιαστικῆ Ἀρχῆς ἢ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Πολιτικῆς τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ ὅποθεν ἐλήφθη.

Ἄρθρον 80.—Ἡ θέσις πάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς τοῦ Ἰερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Ἐπισκοπῶν εἶναι συντάξιμοι, ἢ δὲ σύνταξις αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικῆ Ταμείου.

Ἄρθρον 81.—Οἱ Μητροπολίται προτείνουσι τὸν διορισμὸν καὶ τὴν μετάθεσιν τῶν Ἱεροκηρύκων εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἰερᾶς Συνόδου διὰ τὴν περαιτέρω παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 82.—Ὅταν ἐν τῇ ἰσχυρῶσῃ τοῦ Κράτους νομοθεσία γίνεται μνεία Ἰερᾶς Συνόδου, ἐννοεῖται ὑπὸ ταύτην ἢ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἐάν μὴ ἄλλως ὀρίζεται, ὅπου δὲ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου ἢ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ἐννοεῖται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὅπου δὲ γίνεται μνεία τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἐννοεῖται ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατίας παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ.

Ἄρθρον 83.—Οἱ Νόμοι Σ' καὶ ΣΑ', οἱ τροποποιήσαντες αὐτοὺς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργουῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1923.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

ΤΑ ΤΥΧΗΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΚΑΙ Ἡ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΗΘΙΚΗ (ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΣ ΑΓΓΛΙΑΣ)

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐρωτῶσα τὴν Ἐκκλησίαν περὶ τῆς θέσεως τῶν τυχηρῶν παιγνίων ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ἠθικῇ.—Ἐδύναται συζητήσας.—Οἱ ὑπὲρ τοῦ ἠθικῶς ἀμέμπτου τῶν τυχηρῶν παιγνίων.—Ἡ γνώμη τῶν μετριοπαθεστέρων.—Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀσθηροτέρων.—Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν τυχηρῶν παιγνίων εἶνε ἀνήθικον μέτρον τῆς Πολιτείας.—Ποῖον τὸ καθήκον τοῦ Κράτους.—Ποία ἡ ὀρθὴ γνώμη περὶ τῆς θέσεως τῶν τυχηρῶν παιγνίων ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ἠθικῇ.

Ποία εἶνε ἡ θέσις τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων ἐν τῇ Χρ. Ἠθικῇ; Ἀνήκον εἰς τὰς ἠθικῶς ἐπιμέμπτους πράξεις ἢ τὴς ἐπιτροπομένης; Ἀμαρτάνει τις κατὰ τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου παίζων μίαν κοντιάναν περὶ τὴν πρασίαν τράπεζαν, ἢ ἐξοδεύων μερικὰς συγκινητικὰς στιγμὰς περὶ τὴν ρουλέταν, ἢ χάνων μερικὰς λίρας εἰς ἐν λαχεῖον, ἢ στοιχηματίζων ἐπὶ χρήμασιν ἐπὶ τοῦ τίς ἐκ τῶν ἀμιλλητηρίων ἴππων θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῶν ἵπποδρομιῶν νικητῆς καὶ τίς εἰς τοὺς δημοσίους ἀγῶνας πάλης, ποδοσφαίρου κ.τ.τ. θὰ λάβῃ τὰ πρωτεῖα τῆς νίκης; Ἔχει σαφῶς διατετυπωμένην γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ Χριστιανισμὸς;

Τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ὑπέβαλε πρὸ τινος εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆ ἢ Ἀγγλ. Κυβέρνησις, προκειμένου διὰ πρώτην φοράν νὰ ἐπιβάλῃ φόρον εἰς τὰ παντοειδῆ τυχηρὰ παίγνια καὶ στοιχήματα. Μὲ αὐτὰς δὲ τὰς ἐρωτήσεις ἠσχολήθησαν ἐπὶ ἡμέρας καὶ αἱ στήλαι μεγάλων ἀγγλ. φύλλων, ἐξ ὧν σπουδαῖοι παρήλασαν συζητητικῆ, ἱκανὴν τὴν πνευματικὴν συμβολὴν τῶν ἐπὶ τοῦ περιπλόκου καὶ φοβροῦ προβλήματος προσενεγκόντες. Εἶνε ἐν τούτοις θλιβερόν, ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ παρὰ τῶν Ἐκκλ. ἀντιπροσώπων γνώμη δὲν διετυκώθη, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα αἱ διάφοροι ὁμολογίαι δεδιχασμένα εὐρέθησαν, διὰ ν' ἀφεθῆ ἢ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἀμφιβολίας τῆς ἀπὸ Χριστ. ἀπόψεως ἀκαθοδήγητος!

Διότι εἶνε δυστυχῶς ἀληθές, ὅτι εὐρέθησι θεολόγων, ἢ τῶν Ρωμαιοκατολικῶν, σθεκρῶς ἀποφικηθεῖσα, ὅτι τὰ τυχηρὰ παίγνια οὐδὲν ἐν ἐκυτοῖς ἔχουσι τὸ ἠθικῶς ψεκτόν. Δὲν ἀντιφέρονται κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς (ἐκῆρουξεν ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος καὶ ἔγραψεν ἀπὸ τῶν ἐφημεριδῶν ὁ Ἱησουῖτης Πλουερ) τὰ τυχ. παίγνια δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἀμαρτίας δὲν κέκτηνται ἠθικὴν ἀπαξίαν ἐγγενῆ. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη τῶν μεγάλων ἠθικολόγων μας, ἀπὸ τοῦ καρδινάλιου De Lugo μέχρι τοῦ Sabetti—Barret. Ὁ μαχόμενος κατὰ τῶν τυχ. παιγνιδίων μάχεσται κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας, παραθεωρεῖ δὲ τὰς ἐξῆς κοινωνικὰς ἀρχάς, ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ κοινωνικὴ ζωὴ: Α'. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ τὰ ἐκυτοῦ ὡς βούλεται. Β'. Οὐδεὶς εἶνε φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ του. Γ'. Ἐκαστος δικαιούται νὰ ὠρεθῆται ἐκ τῶν ἀπωλειῶν τοῦ ἄλλου. Καὶ Δ'. Οὐχὶ σπανίως, ὡς ἐν τῷ κληρονομικῷ δικαίῳ, ἀποκτῶμεν χρήματα, χωρὶς καμμίαν ἐκ μέρους μας ἀνάλογον προσπάθειαν. Ἡ καταδίκην λοιπὸν τῶν παικτῶν ἐπὶ ἐκνηρία,μισαδελφία καὶ ἀρπακτικῆ διαθέσει δὲν εὐδοοῦται, πρὸς τὴν καθημερινὴν πείραν παραβαλλομένη. Καὶ τί κακὸν ἐνέχει μία πρὸς τὴν τύχην ἐπικλησις; Δύο φίλοι πορεύονται πρὸς τὴν προκυμαίαν.—Τὸ ἀτμόπλοιον ἐφθασε, λέγει ὁ εἰς.—Ὅχι ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος.—Στοιχηματίζομεν;—Εὐχαρίστως.—Πόσαι;—Πέντε σελίνια... Ὁ εἰς χάνει, ὁ ἄλλος κερδίζει. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τοὺς φίλους νὰ ἐπιβιδοσθοῦν τοῦ αὐτοῦ ἀτμόπλοιου καὶ ὡς φίλοι νὰ διανύσουν τὸν αὐτὸν πλοῦν.

Μετριοπαθεστέρον ἐξέφρασε τὴν γνώμην του εἰς ἐπίσκοπος Ἀγγλικανός, ὁ Δρ. Ουϊλδων, ὅστις καὶ ἐν τῷ περυσινῷ Ἀγγλ. Συνεδρῷ τῆς Βιωμαγγλίας ἠσχολήθη εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος μὲ τὴν γνωστὴν ἐκείνην διατακτικότητα, ἣτις ὄλας του τὰς σκέψεις χαρακτηρίζει. Ἡ Ἐκκλησία, ἢ ἀντιπροσωπεύει—εἶπε πρὸς τὰ τὴν γνώμην του ζητήσαντα μέλη τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς—δὲν ἔχει σχηματίσει ἐπίσημον καὶ ἐκτεφρασμένην γνώμην ἐπὶ τοῦ μεγάλου τούτου προβλήματος, ἕκαστος δὲ τῶν κληρικῶν τῆς δύναται νὰ φρονῇ ὡς βούλεται. Κατ' ἐμὲ κριτῆν, τὰ τυχ. παιγνιδία δὲν εἶνε μὲν καθ' ἑαυτὰ ἀμαρτία, εὐχερῶς ὁμως εἰς ἀμαρτίαν ἐξολισθαίνουν. Τὸ παίξιον, διακινδυνεύειν καὶ ὁμαῖν πρὸς συγκινησις μὲ τὴν ἐλπίδα πιθανοῦ κέρδους εἶνε τάσις εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἐγγενής, εἰς ἣν πολλὰ καὶ ἐν τῷ οἰκονομολογικῷ καὶ ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κύκλῳ ὀρεῖλονται. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη τάσις, προκειμένου περὶ τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων, πρέπει νὰ περιστέλλεται ἐντὸς ὠρισμένων ὁρίων, ἄλλως ἀποβαίνει λίαν καταστρεπτικὴ ἀφ' ἣς στιγμῆς θὰ μεταβληθῆ εἰς πανίσχυρον πάθος, σύρον δορυάλωτον τὸν παίκτην καὶ ἀναγκάζον αὐτὸν νὰ παίξῃ ὑπὲρ

τὰς χρηματικὰς δυνάμεις του. Τίς τώρα θὰ κανονίσῃ οὕτω τὰ πράγματα, ὥστε νὰ διαστελλεῖται τὸ ἐπιτρεπόμενον ἀπὸ τοῦ ἠθικῶς μεμπτοῦ παρὰ ἡ ἐπιτήρησις ἢ Κυβερνητικὴ; Ἐγὼ ἐπιπροσβῶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν τυχ. παιγνίων Κυβερνητ. φορολογίαν.

Ταῦτα καὶ ὁ Οὐέλδων ἀπεφθέγγετο. Ἄλλ', ὡς ἀπέδειξεν ἡ συζήτησις, ὁ κανονικὸς Γερμῶν, ὁ τὴν αὐστηροτέραν ἀντιπροσωπεύων μερίδα τοῦ Ἀγγλικανισμοῦ καὶ συμφωνοῦντας πρὸς ἑαυτὸν ἔχων τὸν τε ἀντιπρόσωπον τῶν Οὐεσλιανῶν αἰθ. Βένσον Πέρκινς, τὸν τε πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν Κυριακῶν Σχολῶν Ἐνώσεως Δρα Τζιλλη, καθὼς καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Πρεσβυτεριανῶν, ἐπλησίασε πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐγγύτερον παντὸς ἄλλου. Τὰ τυχερὰ παίγνια, — εἶπεν ὁ Γερμῶν πρὸς τὴν κυβερν. ἐπιτροπὴν, ἡτις ἐπὶ τρεῖς ὥρας τὸν ἤκουον ἐλθέοντα ἐν πάσῃ ἐπισημονικῇ ἀκριθείᾳ τὸς στατιστικὰς καὶ τὰ μεμελετημένα ἐπιχειρήματά του — εἶνε ἢ ἐπιφοβωτέρα πληγὴ τοῦ ἔθνους μας, τὰ δὲ ἠθικὰ ναυάγια καὶ οἱ ὕλικαι καταστροφαί, ἃς ὀπισθὲν των σύρου, εἶνε διαστάσεων ἀκαταλόγιστων. Ἐκατὸν ἑκατομμύρια ἀγγλ. λίρας κερδίζουν κατ' ἔτος ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ στοιχηματοθέται, ἢ κακόφημος δηλ. ἐκείνη τάξις τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν ὑπαίθριων παρασίτων, εἴτινες, ἀπέναντι ἐνὸς χρηματικοῦ βραβεῖου, ἰσοτίμου πρὸς τὸ πολλοσήμεριον τῶν ἀθεμίτων κερδῶν των, ἐκμυζῶσι τὸ χρέμα τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ὑποβολῆς στοιχημάτων περὶ τοῦ τίς θά νικηθῆναι νικητῆς ἐν τοῖς ἀγῶσιν. Ἄλλ' ἂν £ 100,000,000 συρρέουν ἐτησίως εἰς τὰ τῶν στοιχηματοθετῶν θυλάκια, £ 100,000,000 ἄρα σκορπιζονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς ἀνέμους, καθ' ἣν ἐποχὴν πνίγει τὴν πατριδα μας ὁ ἀγριώτερος παουπερισμός. Καὶ ὁμῶς τί εἶνε αὐτὰ τὰ £ 100,000,000 ἔμπροσ εἰς τόσας ἄλλας ζημίας τῆς πληγῆς ταύτης φανεράς τε καὶ μυστικῆς; Πόσα παιδιά δὲν κλέπτουσιν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των διὰ νὰ παίξουν; Πόσοι ὑπάλληλοι δὲν ὑπεξαιροῦν τοὺς προϊσταμένους των, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι: θὰ τοὺς βοηθήσῃ ἡ τύχη νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ ὑπεξαιρεθέντα καὶ ἔπειτα δὲν ἔχουν, ἀποκαλύπτονται καὶ στέλλονται εἰς τὰ κάτεργα; Πόσοι λαμπροὶ χαρακίτηρες διαφθαρέντες ἐν τοῖς τυχ. παιγνίοις; Ὅσακις νέος τις παύσῃ φοιτῶν εἰς τὰ Κυριακὰ μαθήματα καὶ ἐρωτηθῶν οἱ συμμαθηταὶ του τί ἀπέγεινε, ἢ ἀπάντησις πάντοτε στερεοτύπως θὰ μοι δοθῇ: «Ἐπεσεν εἰς τὰ στοιχήματα καὶ τὰ λαχεῖα καὶ τίποτε πλέον ἄλλο δὲν τὸν ἐνδιαφέρει». Οἱ στοιχηματοθέται καὶ λοιποὶ διδασκαλοὶ τῆς ἀνομίας εἶνε ἀκατανίκητοι ἐν τῇ διοργανώσει καὶ τῷ ὄγκῳ των. Ὁ τύπος καὶ ἡ ἐφημερίς εἶνε τὰ ὄργανά των, ἄτινα ἀτρότητα πληρόνουν. Αἱ ἐγκύκλιοι των ἐλευθέρως πανταχοῦ κυκλοφοροῦν. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας ἠγωνίζοντο δι' ἓνα κότινον. Οἱ παῖκται τῆς Ἀγγλίας δὲν ἀφήκαν ἀθέουτον χρηματικῶν συναλλαγῶν οὐδὲ ἓνα ἀθλητισμὸν. Εἰς τὰ ἐργαστάσια ἕκαστος σχεδὸν ἐργοδηγὸς εἶνε καὶ ἀντιπρόσωπος μιᾶς παικτικῆς ἑταιρείας, συμβουλεύων, ὠθῶν, ἐκδιάζων τοὺς ἐργάτας νὰ καταστρέφουν τὸ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν των χρέμα εἰς παίγνια τυχερὰ. Πολλάκις αἱ μηχαναὶ τῶν κλωστήριων δουλεύουν εἰς τὸν ἀέρα καὶ αὐτοφθεῖρονται, διότι ἐπὶ 2—4—6—8 ὥρας οἱ ἐργάται μὲ τὸν ἐργοδηγόν των παίξουν ἀντὶ νὰ τὰς τροφοδοτοῦν. Τσαούτη εἶνε ἡ φρενίτις, μὲ τὴν ὁποίαν μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔχουν ἐπιδοθῆναι εἰς τὰ παίγνια!

Ἡ μονοτονία τῆς ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς κέντροις ζωῆς (ἐξηκολούθησε λέγων πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ὁ Γερμῶν) καὶ ἡ ὑπὸ τὰς πολιτικὰς σκηνὰς ἢ ἐν τοῖς νοσοκομείοις πολυ-

χρόνιος διαμονὴ πολλῶν ἐκ τῶν ὁμογενῶν μας συνετέλεσαν ὥστε νὰ πλατυνθῆ τὸ κακὸν εἰς βαθμὴν ἀναικονόμητον. Ἄλλ' ἰδίως ἐνέχεται ἐπὶ τῷ πλατυσμῷ τοῦ κακοῦ ἢ πτώσις τοῦ ἠθικοῦ βαρομέτρου. Ἡ συνειδήσις κατέστη ἐπ' ἐσχάτων λίαν ἐλαστικὴ, οὐδένα αἰσθανομένη τυγμῶν οὐδὲ διὰ τὰ ψηλαφητὰ ἀμαρτήματα. «Τί πειράζει τὸ ἐν, τί πειράζει τὸ ἄλλο;» Ὅ,τι λοιπὸν χρειάζεται σήμερον εἶνε νὰ ἀνυψωθῆ τὸ ἠθικὸν βαρόμετρον, νὰ διαπαιδαγωγηθῆ ἡ δημοσία συνειδήσις, νὰ στιγματισθῆ τὸ κακόν. Φέρος ἐπὶ τῶν τυχ. παιγνιδίων θὰ ἦσκει ὀλεθρίας ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς ἡμετέρας νεολαίας. Ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις—θὰ σκεφθῶν οἱ συμπατριῶταί μας—φορολογεῖ τὰ χαρτοπαίγνια καὶ τὰ λαχεῖα καὶ τὰ στοιχήματα, τὰ πράγματα λοιπὸν ταῦτα φέρουν τὴν ἐγκρισίν της, εἶνε ἄρα νόμιμα οὐδὲν τὸ ἀξιόμεμπτον ἐν αὐτοῖς ἐνέχουν. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, φορολογήσαστε λοιπὸν τότε καὶ τοὺς εἰκόους ἀνοχῆς καὶ θέσαστε τὸ imprimatur σας καὶ ἐπ' αὐτῶν. Ἀντὶ νὰ ζητήσῃ νὰ αὐξήσῃ τὰ ἔσοδά της ἡ Κυβέρνησις προσθέτουσα εἰς αὐτὰ ἄλλα τὸ πολὺ—πολὺ £ 10,000,000 διὰ τῆς περὶ οὗ ὁ λόγος φορολογίας, πολὺ πατριωτικώτερον θὰ ἐπρατταν ἂν ἐξώδευσεν ἀπὸ τὰ ταμεῖά της £ 10,000,000 αὐτὴ εἰς προπαγανδιστικὰ δημοσιεύματα, ἐκθέτοντα τὰ κακὰ τῶν τυχερῶν παιγνιδίων καὶ εἰς τὴν διάδοσιν ἐνὸς ἀγνοῦ ἀθλητισμοῦ, καλλιεργοῦντος συγκινήσεις ὑγιεῖς.

Ἐπιπροσβῶ πληρέστατα εἰς ὅσα ὁ Γερμῶν εἶπε. Ναί! Τὰ τυχ. παίγνια, τὰ ἐποῖα ὡς ὀκτάπους περὶ τὸ κοινωνικὸν σῶμα περιετυλίχθησαν καὶ πᾶσαν φάσιν τῆς ζωῆς μας ἐμέλυναν, ἀπὸ τῶν καπηλείων μέχρι τῶν ἀριστοκρατικῶν αἰθουσῶν καὶ ἀπὸ τῶν κυβερνητικῶν λαχεῖων μέχρι τῶν παιδικῶν ἐφημερίδων, εἶνε διὰ τὴν Χριστ. Ἠθικὴν ὅτι: ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Δὲν ὑπάρχει ὀρθοθετικὴ γραμμὴ μεταξὺ τοῦ νομίμου καὶ ἀνόμου παίξαι, καθὼς θέλει ὁ Οὐέλδων, ἀφοῦ τὸσον ἐρημητικὴ εἶνε ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο φορὰ. Ἀλλὰ καὶ καμμίαι ἰησοῦτικὴ θέσις δὲν ἵκασται νὰ τὰ ἐξαγνίσῃ, ὡς ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ὁ Πάουερ προσάγει. Τὸ «μῆτοι ἐγὼ εἶμι φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου;» εἶνε τοῦ Κάιν, ὅχι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λόγιον. Το «ἕκαστος δικαιοῦται νὰ διαθέτῃ ὡς δοῦλεται τὰ ἑαυτοῦ» οὐδαμῶς τῶν Εὐαγγελίων ἀπαντᾷ, ὅπου τούτωντιον ἐροντοφωγᾶται τὸ «μὴ τὰ ἑαυτοῦ ἕκαστος, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἐτέρου». Ἡ ψευδελευθερία τῶν πάντα θεμιτὰ λογίζομένων, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀθεμίτου κέρδους, ἀνετράπη ἤδη, ἀφ' ἧς ὁ ἀπόστολος ἐκήρυξεν: ὡς ἐλευθερίαν καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ». Το δὲ δικαίωμα τοῦ ἀποκτᾶν ἔστιν ὅτε ἄνευ ἀναλόγου προσπαθείας, ἀλλοίμονον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἂν κατήντα κανὼν ἀπὸ ἐξαιρέσεως καὶ πορηγνώνιζε τὸ «ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου εσθῆ τὸν ἄρτον σου». Ναί! ἀλλοίμονον, ἂν, προκειμένου νὰ ζήσωμεν καὶ προαχθῶμεν, ἐξηρτώμεν τὰς ἐλπίδας μας εἰς τὸν λαχόν!!

Τὰ τυχ. παίγνια καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων των φέρουν τὴν κατάραν τοῦ Πλάστου. Διότι εἶνε τέκνα τῆς ὀκνηρίας, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη νὰ ἐργάζεται. Διότι εἶνε ἐπικλήσις πρὸς τὴν ἀνεμώλιον τύχην, ἐνῶ ὁ Θεὸς μᾶς ὠπλισε μὲ νοῦν καὶ χεῖρας. Διότι τρέφονται μὲ τὰς ἀπωλείας τοῦ ἄλλου καὶ ἡ βεδιασμένη χαρὰ των πληρόνεται διὰ τῆς ἀδελφικῆς θλίψεως. Καὶ διότι σύρου ὀπισθὲν των μακροτάτην συνοδείαν δολιοτήτων, νοσοφισμῶν, χρεωκοπιῶν, αὐτοχειριῶν, λιμωπ-

τουσῶν καὶ ἰουδαίουσῶν οἰκογενειῶν. Λαχνοὺς ἐπὶ τῶν ἱματίων τοῦ Χριστοῦ ἔθετον οἱ Ρωμαῖοι στρατῶται, τὰ βύνασσα, ἀναίσθητα καὶ ἀπόνθρωπα αὐτὰ ὄργανα μιᾶς δυσώδους εἰσβολατρείας, ἧς προσκύνει τὴν Τύχην ὡς θεῶν. Ἄλλ' ὁ Ἐσταυρωμένος οὐδὲν κοινὸν εἶχε πρὸς αὐτούς.

Νοέμβρ. 1923

K. K.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῷ Ἐθνικῶν Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων διοργάνωσεν ἔρανον μεταξὺ τῶν εὐδίων παιδῶν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν προσφυγοπαίδων, ἀπέστειλε δὲ πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον διαχίλιας δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου θηλέων.

— Τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων μεταβίβει εἰς αὐτὸν παρῆστη εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλβετικῆς Ἀποστολῆς διοργανωθείσαν ἑορτὴν καὶ διανομὴν δώρων εἰς τὰ ὀρφανά. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ὀρφανῶν καὶ τοὺς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Δ. Συμβουλίου πρὸς τοὺς εὐδύνας εἰς Ἑλβετοὺς. Ἀπήντησε δ' ἐκ μέρους αὐτῶν ὁ ἐν Ἀθήναις Πρόξενος τῆς Ἑλβετίας κ. M. Jaeger.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἰδὼν καθ' ὁδὸν τὸν ἱερέα Σωτήριον Δριμῆν, προσωρινὸν ἐφημέριον ἐν Καλλιθέᾳ, καπνίζοντα, ἐπέβλεπεν εἰς αὐτὸν τιμωρίαν πενθήμερου ἀργίας.

— Οἱ πληρεξούσιοι Γρεβενῶν ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὅπως ἐπέμβῃ παρὰ τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Γρεβενῶν καὶ δοθῶσιν ἄμφια εἰς τοὺς πρόσφυγας ἱερεῖς τῶν συνοικισμῶν τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ προσφύγων. Εἰς ἀπάντησιν ὁ Μητροπολίτης Γρεβενῶν ἐτηλεγράφησεν ὅτι ὀκτώ πρόσφυγικῶν συνοικισμῶν ναοὶ καὶ ἱερεῖς οὐδενὸς στεροῦνται πρὸς πλήρωσιν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν, ἕτεροι ὀκτὼ στεροῦνται γαῶν, ἀλλ' ὠδηγήθησαν ὅπως ἐκκλησιαζῶνται εἰς ναοὺς πλησιεστέρων χωρίων, ἐν οἷς πάντα εὐρίσκονται ἐν τάξει. Ἄλλ' οἱ πρόσφυγες ἱερεῖς ζητοῦσιν ἰδιόκτητα ἱερά ἄμφια, προστίθησι δὲ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενῶν ὅτι ὅπου ὑπάρχουσι παλαιὰ δεῦτερα θὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πρόσφυγας. Σχετικῶς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτηλεγράφησε καὶ πρὸς τὸν ἡγουμανεζόντα τῆς Μονῆς Ζάβορδας.

— Ὁ Σύνδεσμος Ἱεροφάτων προσέφερεν εἰς τὸ Γεν. Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δρχ. 100 εἰς μνήμην τοῦ ἀποδιώσαντος συναδέλφου αὐτῶν Χαριλάου Παπαϊωάννου.

— Διωρίσθη προσωρινὸς ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου (Ξολοκαρτεάς) ὁ Αἰδῆσ. Σέργιος Ἰωαννίδης, Ἱεροδιάκονος τοῦ Ἱερ. Ναοῦ Χρυσοσπηλαιωτίσης ὁ Βενέδικτος Παπαδόπουλος, τοῦ δὲ τῆς Χρυσοκαστριωτίσης ὁ Ἱεροδ. Ἀρκάδιος Ἀρκαδίου, Ἱεροφάτης τοῦ ἐν Παιραιεῖ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὁ Γεράσ. Τσιπιανός, δεξιὸς Ἱεροφάτης τοῦ ἐν Μεγάροις Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ὁ Δημήτριος Μαργέτης, Ἱεροδιάκονος τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως (Πλάκας) ὁ Ἀμβρόσιος Δήμιος τοῦ δὲ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Περκαίων) ὁ Βασίλειος Μαρβέλας.

— Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, κατὰ τὴν ὥραν τῶν λαϊκῶν διαλέξεων ὁμιλήσων ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ πανος. Ἀρχιμ. Ἀνδρέας Μαντουδῆς περὶ «πίστεως καὶ γνώσεως».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπεφασίσθη διὰ λόγους σκοπιμότητος ἢ ἀποτειχίσεως τοῦ ἐπὶ τῆς προσέψεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ ἐντατειχισμένου δικεφάλου ἀετοῦ.

— Ἐπαύθη καὶ τὸ θεολογικὸν Ἐπιστημονικὸν Περιοδικὸν «Νέος Ποιμὴν».

— Προσωρινὸς διευθυντὴς τῆς ἐν Χαλκῇ Θεολογικῆς Σχολῆς διορίσθη ὁ Ἀρχιμ. Μελέτιος Λουκάκις.

— Διαψεύδεται ἡ εἰδήσις περὶ παραπομπῆς τοῦ Οἰκουμεν. Πατριάρχου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν Ἀρχιερέων εἰς δίκην ἐνώπιον τῶν Τουρκικῶν Δικαστηρίων.

— Ἡ Κυβέρνησις ἀπήλλαξε πάντας τοὺς κληρικούς ἀπὸ τοῦ φόρου ἐπαγγέλματος, ἐν πρότερον ἐκαλοῦντο νὰ καταβάλλωσιν οἱ Συνεδικοὶ Ἀρχιερεῖς διὰ τέσσαρα ἔτη μετὰ προστίμου διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς πληρωμῆς του.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρόδου κ. Ἀπόστολος εἰσήχθη εἰς δίκην ἐνώπιον τῶν Τουρκικῶν Δικαστηρίων ὡς χρηματίας Πρόεδρος τῆς διευθυνούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ παυθέντος ἐπισήμου ὄργανου τῶν Πατριαρχείων «Ἑκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Πληροφορίαι ἐξ Ἀμερικῆς ἀναφέρουσιν, ὅτι ἐν Norwich, Conn. ἐνῶ τινὰς ἐκ τῶν λεγομένων Σπουδαστῶν τῶν Γραφῶν ἀπεπειρῶντο νὰ διανεμῶσιν ἰδίᾳ εἰς τὰς γυναῖκας φυλλάδια διδάσκοντα περὶ τῆς χλιαστικῆς αἵρέσεως αὐτῶν, οἱ χριστιανοὶ ἐλίθισθησαν αὐτούς καὶ ἀπεμάκρυναν τοὺς ναοὺς.

— Ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐξέδωκεν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν κατὰ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ πρεσβυτερίου Μητροπολίτου Χαλδαίας κ. Βασιλείου, ὅτις, καίτοι διατελεῖ ἀργὸς ἀπὸ πίσεως ἱεροπραξίας, περιέρχεται δικήνους Κοινότητος καὶ τελεῖ ἱεροπραξίας καὶ χειροτονίας ἱερέων.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γοργοπηκῆου

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τριάκοντα (30) ἀμνῶν ἐκ τοῦ ποιμνίου τῆς Μονῆς ἐνεργηθσομένην ἐν Ἀργεῖ τῇ 27ῃ Ἰανουαρίου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου Ἀργους καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, κατατεθειμένους ἐν τῷ γραφεῖ τῆς Κοινότητος Ἀργους καὶ τῆς Μονῆς Γοργοπηκῆου.

Ἐν τῇ 1. Μονῇ Γοργοπηκῆου τῇ 2 Ἰανουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Νεόφυτος Παπαδημητρίου
Ἀνθίμος Ἀλεξόπουλος
Φιλήμων Γκερέσιος

Ἐν Ἀθήναις Τύποις «Φιλινικός» Σταδίου 38